71STE JAARGANG No. 9029 VRIJDAG 21 MEI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Dr. Drees deze zomer naar de West?

Komt Koningin volgend voorjaar naar Suriname en Antillen?

(Telegrafisch hedenmorgen)

's Gravenhage.-Naar uit doorgaans welingelichte kringen alhier verluidt, zou het in het voornemen van de Nederlandse minister-president dr. W. Drees liggen, om aanstonds na de beeindiging van de Ronde Tafel Conferentie een bezoek aan de beide rijksdelen overzee te brengen.

In dezelfde kringen werd een bezoek van Koningin Juliana aan de Nederlandse Antillen en Suriname in het voorjaar van 1955 zo goed als zeker geacht. Hiermede werden reeds eerder gepubliceerde berichten in dier voege bevestigd. Uiteraard behoort dit nieuws met het nodige voorbehoud opgenomen te worden. Afgezien van andere omstandigheden zal ook het verloop van de R.T.C. eerst afgewacht dienen te worden.

Irausquin niet voor afscheiding

Den Haag. — In het dagblad „Het Parool" schrijft een parlementaire medewerker, die een gesprek had met de heer J.E. Irausquin over de kwestie Aruba: De leider van de Arubaanse afscheidingsbeweging Eman moge dan geen concreet plan hebben ontwikkeld, doch een ander invloedrijk Arubaans Statenlid, de heer J.E. Irausquin heeft zijn (tegenovergesteld) standpunt wel degelijk bepaald. Hij legde Woensdag de belangrijke verklaring af geen voorstander te zijn van afsplitsing.

Zo rekende hij voor. dat het voor Aruba immers niet te betalen zal zijn. Ook touristisch zag hij geen enkel voordeel in treden uit Antilliaans verband. Hij wenst echter ook zelfstandigheid, maar doelmatig. en samenwerking op voet van gelijkheid. Overleg met vertegenwoordigers van andere delen van de Antillen had hem echter het vertrouwen geschonken, dat deze wens ook binnen Antilliaans verband te verwezenlijken is. Een standpunt, dat de heer Gorsira volmondig beaamde.

Deze verklaring van Irausquin. aldus de medewerker van „Het Parool", was daarom zo belangrijk, omdat, wanneer ter R.T.C. overeenstemming wordt verkregen, de daarvoor vereiste stemmenmeerderheid in de Antilliaanse Staten verzekerd mag worden geacht.

Amerika wil „ijs"-schepen gaan bouwen

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft het congres om een speciale toewijzing van 50 millioen dollar gevraagd voor de bouw van een zeker aantal schepen die bestand zijn tegen grote druk van het ijs en een drijvend dok met versterkte kiel. De schepen zouden geschikt moeten zijn voor de ravitaillering van de bases in het hoge noorden, t.w. Alaska en Groenland, en het vervoer van tanks. vrachtauto's e. d.

Recht tot het Hart

— Die zijn zwakheid kent, durft sterk te zijn.

Statuut in enkele onderdelen met buskruit geladen

Wordt er opnieuw aan luchtvaartkwestie gerafeld?

(Van onze Haagse correspondent)

Den Haag. — De dramatische gebeurtenissen in Indo-China. de gevolgen daarvan voor de onderhandelingspositie van het Westen in Genève, welke thans hun climax bereikt hebben met de val van Dien Bien Phoe en het uitgekookte diplomatieke spel in de stad der verloren diplomatieke conferenties, hebben blijkbaar de aandacht van alles wat schrijft en commentaar levert de laatste weken zozeer opgeëist, dat er niets voor de R.T.C. is overgebleven. Nog geen enkel blad, landelijk of gewestelijk, in Nederland heeft enig commentaar geleverd op het enige weken geleden voor publicatie vrijgegeven ontwerp-statuut, dat toch belangrijke fundamentele wijzigingen inhoudt voor het Koninkrijk.

De verklaring daarvan zou men kunnen vinden in het feit, dat veel van wat in het thans ontworpen statuut staat ook te vinden is in het z.g. „werkstuk" waarmee men in 1952 van wal stak, maar er zijn ook andere verklaringen. Vraagt men aan iemand die in deze staatsrechtelijke kwesties thuis in in Nederland om zijn mening over dit staatsstuk, dan luidt het antwoord vaak, dat het een veel te zwaar opgezet perfectionistisch stuk is, waar niet de minste aantrekkingskracht van kan uitgaan, zeker niet op het volk, zelfs niet op de intellectuelen daaronder. Degenen die er rechtstreeks mee te maken hebben zijn zich daar minder van bewust, omdat zij nu eenmaal in de molen zitten, die al van 1948 af draait. Zij hebben de wijzigingen-regen meegemaakt, die in 1952 de delegaties van Suriname en de Antillen een volmaakte weerzin in het hele geval bezorgde, zodat de R.T.C. toen geschorst moest worden en zij hebben nadien nog de scènes welke het overleg tussen minister Kernkamp en de West ten gevolge had, van nabij gezien: de vele misverstanden, de onbegrijpelijke codewoorden in telegrammen uit New York en de „nacht van Kernkamp" in de Tweede Kamer, waar bleek, dat de minister in Suriname zijn mond voorbij had gepraat, hetgeen hem in een wat meer labiele politieke situatie ongetwijfeld zijn zijn portefeuille zou hebben gekost. Zij hebben daarna weer een vleug hoop gekregen, toen de Kleine Commissie het overleg overnam en tot resultaten kwam, die thans een nieuw ontwerp ten gevolge hebben gehad. Dat dit onderwerp een minder fraai en uitgerekt stuk van 61 artikelen is geworden, zijn zij zich maar ten dele bewust. Veeleer geldt voor hen, dat er thans een oplossing is gevonden, waarover men het in deze driehoeksverhouding nu vrijwel eens is geworden. Dat er nog allerlei stormen kunnen opsteken, wanneer het gaat om de laatste loodjes der onderhandelingen, die gedachte duwen zij met begrijpelijk optimisme van zich af.

Als er nu maar niet te veel meer gewijzigd wordt, dan zal het wel lukken, is hun eindconclusie. Daar lag immers de gevaarlijke klip in 1952, die men had kunnen voorzien.

Men wist immers, dat de delegatie uit de West — met name die van Suriname — geen beeld van brilliante homogeniteit vertoonden. En wat is er gevaarlijker dan ingewikkelde redacties te gaan uitpluizen en wijzigen wanneer het gezelschap onderhandelaars al met een verkeerd been op Schiphol uit het vliegtuig is gestapt en onderling ruzie maakt? Wat het aantal wijzigingen betreft is men inderdaad ditmaal wijzer geworden. Er zijn er maar enkele overgeseind naar de West, waarop spoedig het telegrafisch fiat terugkwam, zodat dit althans een gunstig voorteken is.

Het stuk zelf bergt echter met zijn verre van hemelse lengte nog tal van conflictmogelijkheden in zich. Een daarvan is de nog steeds aanwezige mogelijkheid, dat er bij beslissingen over kwesties in het kabinet van het Koninkrijk nog altijd sprake is van een dominerende positie van Nederland. Overeengekomen is n.l. dat de gevolmachtigde ministers van Suriname en de Antillen hun veto kunnen laten horen over zaken, waarbij zij willen voorkomen, dat hun land gebonden wordt. Tot zover is alles prachtig geregeld, maar dan staat er in het statuut, dat de onderhandelingen worden voortgezet tussen de Minister-president, twee Ministers, de Gevolmachtigde Minister die zijn veto heeft laten horen en een door de betrokken regering aan te wijzen Minister. Dan ontstaat dus in tweede instantie de beruchte verhouding drie tegen twee, waarbij de vertegenwoordigers van de West het tweetal vormen. Nu is op dit punt inderdaad overeenstemming bereikt. De West heeft zich accoord verklaard, maar dat wil nog niet zeggen, dat, wanneer men eenmaal aan het wijzigen en het perfectionneren gaat, daarover niet nieuwe moeilijkheden kunnen ontstaan. Wie zich de fanatieke oppositie tegen iedere vorm van „overruling", zoals die op de R.T.C. in 1952 gevoerd werd, herinnert, zal begrijpen, dat dit artikel in het statuut met buskruit geladen is. Er hoeft bij wijze van spreken maar iets te gebeuren en men grijpt naar deze passage, om aan te tonen, dat het toch eigenlijk maar een betrekkelijke „gelijkwaardigheid" is, die hier op kernpunten in de onderlinge verhoudingen in het Koninkrijk aan de dag treedt. Een practisch punt waarover men zeker nog het nodige te bespreken zal krijgen, is ook de luchtvaartkwestie. De vrijheid in de lucht is een zaak die steeds moeilijker wordt. Er is nu in het Statuut vastgelegd, dat voorlopig, n.l. voor tien jaar en nog een overgangstijd van twee jaar, het stellen van voorwaarden voor deelneming aan, alsmede het verlenen en aanvragen van rechten voor geregeld luchtvervoer, voor zover dat niet is binnenlands luchtvervoer door binnen het Koninkrijk gevestigde ondernemingen, als aangelegenheid van het Koninkrijk wordt beschouwd.

De Nederlanders hadden liever die termijn van twaalf jaar er niet in gehad. Zij menen dat het ook voor Suriname en de Antillen, vooral met het oog op het belangrijke knooppunt van de KLM-op Plesman luchthaven, van belang zou zijn om deze kwesties tot permanente aangelegenheid van het Koninkrijk te verklaren. Ook op dit punt zijn dus concessies gedaan. In de West had men zelfs een termijn van vijf jaar willen hebben. Het is, wanneer er moeilijkheden komen, lang niet uitgesloten, dat ook daar weer aan gerafeld gaat worden

Zodoende is de algemene tendens in Den Haag er hoogstens een van onzekerheid. dat het nu wel allemaal zo vlot gaat lopen.

Wapenzendingen naar Guatemala

Amerika vraagt Zweden inlichtingen

Washington. — De Verenigde Staten hebben via de Amerikaanse ambassadeur te Stockholm aan de Zweedse regering inlichtingen verzocht hoe het Zweedse schip „Alfholm" aan zijn lading wapens uit een communistisch land voor Guatemala is gekomen.

Naar in diplomatieke kringen wordt geschat is in Guatemala 2000 ton wapens van allerlei aard aangekomen; een deel hiervan is nog niet gelost.

Amerikaanse functionarissen menen, dat de lading veel meer wapens omvat dan het leger van Guatemala in normale omstandigheden nodig heeft.

Nicaragua heeft gisteren laten weten, dat het de diplomatieke betrekkingen met Guatemala verbreekt.

Londen. — De Nederlandse ambassade te Londen heeft bekend gemaakt dat Z. K. H—. Prins Bernhard der Nederlanden op 18 Augustus te Londen een tentoonstelling van modellen machineriën zal openen.

Het nieuwste, een oorhanger met verlichting. Op een Parijse modeshow was deze van geciseleerd goud vervaardigde miniatuur oorhanger te bewonderen. Het geheel, een kandelaar voorstellend, geeft door middel van een klein batterijtje, echt licht.

Geheimzinnigheid rondom de R.T.C.

's-Gravenhage. — Onder de titel: „Het binnenhof achter horretjes" schrijft het dagblad Het Vaderland o.a.: „De bedoeling was geweest dat minister Drees de RTC in de Lairessezaal zou openen en minister Kernkamp daarna het presidium zou overnemen. Uit eigen waarneming kunnen we niet bevestigen of het ook inderdaad zo is gegaan. Alles geschiedde achter de horretjes van dit Hollands binnenhof(je). Een spionnetje was er ditmaal niet bij. Pers en fotografen werden geweerd. Waarschijnlijk omdat de regering de fictie tracht vol te houden dat deze RTC niet op zichzelf staat, doch een voorzetting is van die van twee jaren geleden. Deze fictie overtuigt niemand en de feiten weerspreken haar trouwens. De basis, die bij een voortzetting niet zou zijn veranderd, is thans toch het ontwerp-statuut, dat belangrijke wijzigingen vertoont met de basis waarop de besprekingen in 1952 aanvingen. Als dit niet het geval zou zijn geweest zou de medewerking voor het houden van deze RTC niet zijn verkregen. Het is dus vrij dwaas en — naar het ons voor komt — weinig tactisch de plechtige opening van deze RTC te couperen. Ook in Suriname en de Nederlandse Antillen moet dit een weinig bevredigende indruk maken.

De leider van de Antilliaanse delegatie, mr. dr. da Costa Gomez, drong aan op zoveel mogelijk openbaarheid. Het begin van de RTC is met deze wens reeds in strijd. Bovendien, een eerste bijeenkomst draagt zelden een besloten karakter. De regering heeft deze moeilijkheid wel gevoeld en tracht haar te ontgaan door datgenen wat zij wil ventileren aan het ANP te doen toekomen. In wezen is dit censuur. Wij veronderstellen in het minst geen boze bedoelingen doch in een land waar de persvrijheid als een der voornaamste beginselen der democratie wordt beschouwd, sluit men de pers niet buiten de deur en geeft men niet aan een persbureau wat men kwijt wil zijn. Dit schept onmiddellijk de achterdocht dat men iets te verbergen heeft. Dat is altijd fout en zeker bij deze RTC uit den boze — aldus het Vaderland.

In Hanoi stijgt de spanning

Na Dien Bien Phoe dreigt geheel Indo-China onder de voet gelopen te worden

Hanoi. — In Hanoi stijgt de spanning. De opstandelingen voeren dagelijks aanvallen uit op de spoorweg en de wegverbinding tussen Hanoi en Haiphong. De lucht- en scheepvaartmaatschappijen worden belegerd door mensen, die de delta willen verlaten. Het zakenleven is zo goed als tot stilstand gekomen en grote bedrijven trachten hun machines over te brengen naar Saigon of Haiphong.

De verzoeken om gelden te mogen overmaken naar het buitenland zijn verdrievoudigd en de bevolking slaat zoveel mogelijk levensmiddelen in blik in.

Dit is althans de indruk die men in Parijs krijgt als men de berichten die uit Hanoi binnenkomen doorleest.

De communistische druk in het Zuid-Westen van de delta van de Rode Rivier neemt toe, waardoor de vrees stijgt dat de opstandelingen zullen trachten bij Phoelie, 50 kilometer van Hanoi verwijderd, door te breken.

De Franse regering heeft de echtgenote van generaal de Castries naar Parijs ontboden om te getuigen bij het onderzoek naar de val van Dien Bien Phoe. Tot op de dag van de val van de vesting heeft zij dagelijks telefoongesprekken met haar man gevoerd. Zij vertrekt Zondag per vliegtuig uit Hanoi.

HEILIGVERKLARING PIUS X

Half millioen belangstellenden

In de „Osservatore Romano" heeft de Opperkamermeester van de Helige Vader nogmaals verzocht geen toegangsbewijzen voor de plechtigheden van de heiligverklaring van Paus Pius X, op 29 en 30 Mei a.s. meer aan te vragen, daar er geen plaatsen meer beschikbaar zijn. Voor de plechtigheid van de avond van 29 Mei op het St. Pietersplein zijn 100.000 bewijzen uitgegeven, maar het aantal gelovigen, dat deze plechtigheid zal bijwonen, wordt nu reeds op een half millioen geschat, daar een groot gedeelte van het plein zonder toegangsbewijs toegankelijk zal zijn. Bij de plechtige Pontificale Mis op 30 Mei zal de St. Pieter uitsluitend toegankelijk zijn op vertoon van een toegangsbewijs. (KNP.)

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 15 Mei 6.327.000 vaten tegen 6.267.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorig jaar.

Geruchten over aftreden Gouverneur nu ook in Nederland gedementeerd

's Gravenhage. — Ook tegenover een redacteur van het A.N.P. werd de mededeling in het dagblad "De Telegraaf", dat de gouverneur van de Antillen, Z.E. mr Struycken, "minister Kernkamp niet in het onzekere gelaten zou hebben, dat hij voornemens is zijn functie neer te leggen, wanneer in het Statuut de positie van de Antilliaanse procureurgeneraal niet steviger wordt verankerd dan is voorgesteld", gekenschetst als "volkomen uit de lucht gegrepen". „De Amigoe" dementeerde zowel de mededeling van het Nederlandse blad als de eerder ontstane geruchten reeds eergisteren.

„De Telegraaf" schrijft echter in haar nummer van gisteren opnieuw, dat gouverneur Struycken te kennen zou hebben gegeven, dat hij zijn functie zal neerleggen, wanneer op de R.T.C. de positie van de Antilliaanse procureur-generaal niet steviger wordt verankerd dan is voorgesteld. Men kan dit een dreigement noemen van een hooggeplaatst functionaris, wij zouden — aldus „De Telegraaf" — liever spreken van een hoogst ernstige waarschuwing aan het adres van hen, die thans voor de taak staan de positie van ons Koninkrijk wederom onder ogen te zien. Reeds te vaak is gebleken, dat er in Den Haag sterke krachten zijn, die niet begrijpen, dat het vóór alles de taak en de opdracht van een regering is het koninkrijk bijeen te houden en de rechtsorde in het gehele koninkrijk te verzekeren. Alleen reeds het feit, dat een deskundige als mr Struycken, die beter dan wie ook tijdens de conferentie van advies had kunnen dienen vóór de aanvang van de R.T.C. naar de Antillen moest terugkeren, doet ons over het verloop van deze conferentie niet geheel gerust zijn. Aldus „De Telegraaf".

Russisch voorstel aanvaard

Geneve. — De minister van de Westerse Grote Drie besloten gisteren om het Russische voorstel te aanvaarden om de besprekingen over Laos en Cambodja bij een eventuele vredesregeling voorlopig te laten rusten, teneinde de totstandkoming van een bestand in Indo-China niet te vertragen.

De communisten wensen een vredesregeling voor de drie verbonden staten samen, terwijl het Westen alleen een regeling wil voor Vietnam.

De Westersen zullen op de bijeenkomst van heden duidelijk doen uitkomen dat het aanvaarden van het Russische voorstel niets afdoet aan hun standpunt in deze.

103-jarige overleden

Keimpe Piers Nijdam, voor zover bekend de oudste man van Nederland, is dezer dagen te Sneek overleden. Op Tweede Kerstdag vierde hij zijn 103e verjaardag. De heer Nijdam, geboren in Irnsum, had tot na de eerste wereld oorlog een boerderij in Akkrum. Daarna ging hij rentenieren in Sneek. Zijn vrouw overleed in 1923 op 74-jarige leeftijd.

De Nederlandse voorstellen tot wijziging van het ontwerp-statuut

Den Haag. — In het vervolg van de plechtige openingszitting van de R.T.C. deed minister Beel, waarnemend voorzitter van de Nederlandse delegatie, mededeling van voorstellen van de Nederlandse delegatie tot wijziging van het ontwerp-Statuut:

Nieuwe tekst van art. 1 „De Kroon van het Koninkrijk wordt overeenkomstig de bepalingen van de Grondwet gedragen door H. M. Koningin Juliana, prinses van Oranje Nassau, enz. en bij opvolging door haar wettige opvolgers".

In de toelichting ter vervanging van die in het Statuut wordt gezegd: In dit artikel is tot uiting gebracht de eenheid van het Koninkrijk. De tekst is grotendeels ontleend aan het derde lid van art. 216 van de Grondwet.

Verder houden de voorstellen van de Nederlandse delegatie in, dat aan art. 24 een nieuw derde lid wordt toegevoegd, dat luidt: „De voorgaande leden zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de opzegging van internationale overeenkomsten, het eerste lid met dien verstande, dat van het voornemen tot opzegging mededeling wordt gedaan aan het vertegenwoordigend lichaam van Suriname resp. de Nederlandse Antillen".

Aan de toelichting op dit artikel moet worden toegevoegd: „Het derde lid is opgenomen naar analogie van art. 64 van de Grondwet".

Aan de toelichting op art. 59 (regelingen omtrent de procureurgeneraal) wordt toegevoegd conform de toelichting in het ontwerp-statuut: „Deze bepaling over de aanpassing der Landsregelingen aan de nieuwe rechtsorde is behoudens het vierde lid reeds toegelicht bij de verschillende onderwerpen. Ten aanzien van het slot van het vierde lid diene het navolgende: Ingevolge art. 44 van het statuut kunnen de art. in de Landsregelingen betrekking hebbende op het rechtswezen slechts in overeenstemming met de regering van het Koninkrijk worden gewijzigd. Hiertoe behoren ook enkele artikelen omtrent de procureur-generaal. De regeling omtrent de procureur-generaal; in de Surinaamse Landsregeling verschilt echter met die in de Antilliaanse Landsregeling. Teneinde tot uitdrukking te brengen, dat de verhouding van het Koninkrijk tot Suriname en de Nederlandse Antillen niet verschillend, ligt, is het wenselijk deze artikelen met elkaar in overeenstemming te brengen. Bij deze aanpassing verdient het aanbeveling, dat de aard van de functie van de procureur-generaal duidelijk wordt aangegeven. Uit zijn functie vloeit voort, dat het tot zijn taak behoort te waken voor de rechtszekerheid en het behoud van de rechtsstaat.

Om deze taak goed te kunnen vervullen. is het niet voldoende, dat hij hoofd is van het openbaar ministerie en de justitiele politie; hij moet er ook voor waken, dat de gehele politie haar taak op de juiste wijze vervult..

Dit is te verwezenlijken door hem hoofd te doen zijn van de gehele politie, doch op zichzelf is dit niet noodzakelijk. In ieder geval is hij echter de figuur, die er toezicht op moet houden, dat het gehele politieapparaat aan de normen van de rechtsstaat voldoet.

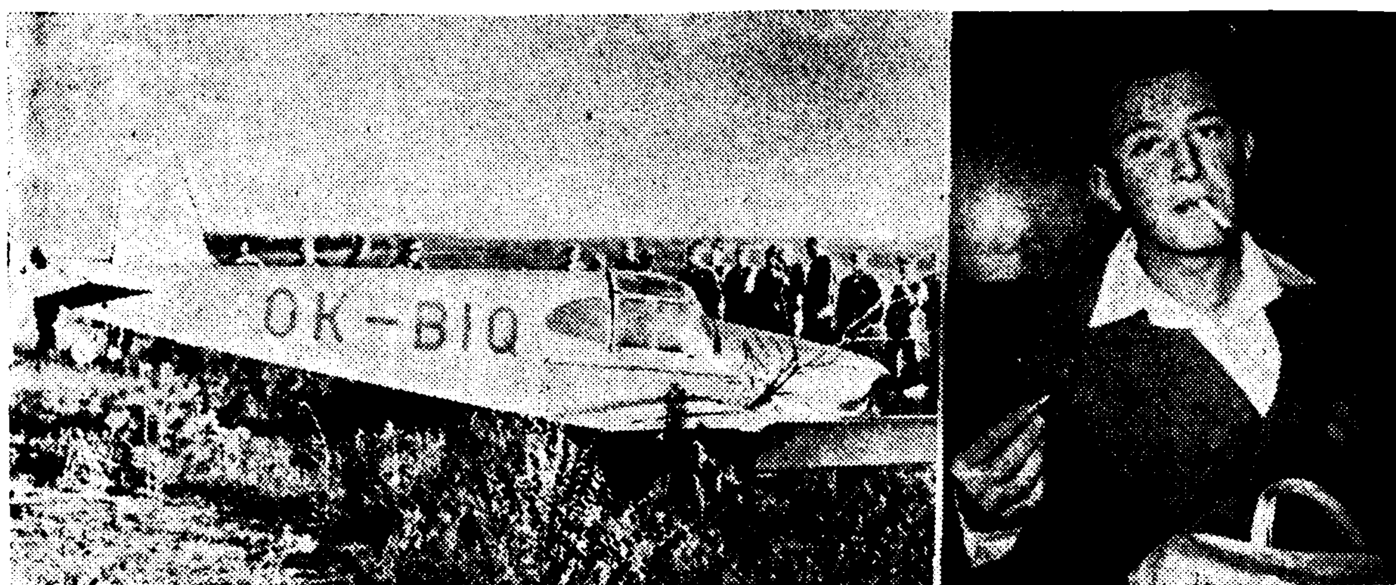
De aanvulling van deze tekst volgens het voorstel van de Nederlandse delegatie luidt: „A. Uit dien hoofde is elke politie instantie verplicht hem de nodige inlichtingen te verschaffen.

De oorspronkelijke tekst in de toelichting luidt: „Dit toezicht brengt niet mede, dat hij aan andere dan de justitiele politie opdrachten en bevelen kan geven, doch houdt de bevoegdheid in ten aanzien van de politie en haar taakvervulling alle voorstellen te doen, die hij in dit verband dienstig oordeelt.

Deze tekst vervalt en wordt volgens het voorstel van de Nederlandse delegatie vervangen door de volgende passage: „B. Dit toezicht brengt niet mede, dat hij — anders dan uit hoofde van zijn justitiele taak — opdrachten en bevelen kan geven, doch houdt de bevoegdheid in, ten aanzien van de politie en haar taakvervulling alle voorstellen te doen, die hij in dit verband dienstig oordeelt".

Tenslotte wordt volgens het voorstel van de Nederlandse delegatie de volgende passage toegevoegd: „C. De bedoeling der bepaling aan het slot van art. 59 is niet, dat in de bestaande positie van de procureur-generaal wijziging wordt gebracht. Hierbij dient in ieder geval in aanmerking te worden genomen, dat het Koninkrijk uit hoofde van zijn zorg voor de buitenlandse betrekkingen er een direct belang bij heeft, dat de organisatie met betrekking tot de inlichtingen — en vreemdelingendienst de zekerheid biedt, dat internationale verwikkelingen worden voorkomen".

Karatsji. — Officieel is medegedeeld, dat bij de recente onlusten in Oost-Pakistan negen kinderen, 25 vrouwen en 346 mannen zijn gedood. De toestand nabij Dacca is nog gespannen.

Dezer dagen vluchtte de 23-jarige chef der Tsjechische Meteorologische Dienst, Karel Oihak, (foto rechts), door middel van een één-motorig privé vliegtuig, naar het Westen. De vluchteling landde behouden op het Amerikaanse vliegveld, Grafenwöhr in Oberpfalz-Bayern.

EENZAME DAME WAS SCHATRIJK

New York. — Op de vijftiende verdieping van een groot hotel in een kamer, die bijna nooit iemand betrad, trof men het stoffelijk overschot aan van mevrouw Eleanor Barnley. Ze had al jarenlang op deze kamer in de meest strikte afzondering geleefd en wilde niemand ontvangen. Ze was niet alleen evenwel, ze had haar geld bij zich. Men vond 58.000 dollars in bankbiljetten, een paar honderdduizend dollar aan effecten en verder nog een voorraad juwelen ter waarde van 50.000 dollar. Haar dood was een gevolg van natuurlijke oorzaken, zei de politie, die nu naar verwanten zoekt. Er schijnt er maar één — in aangetrouwde zin — te bestaan, een schoonzuster uit haar eerste huwelijk.

Ouder-avond van St. Thomas college was „uitverkocht"

Leerlingen musiceerden, tekenden, en toonden hun athletisch kunnen

Willemstad. — Het Sint Thomascollege aan de Hoogstraat hield gisteren zijn eerste ouder-avond. Het werd een geslaagd evenement. Niet alleen om hetgeen onderwijzers en leerlingen elk op hun wijze boden, maar ook door de verheugend grote opkomst van de ouders en andere belangstellenden in het katholieke onderwijs. Het doel waarvoor deze avond was georganiseerd, namelijk de versteviging van het contact tussen ouders en school, is door dit loffelijk initiatief van fraters en leken-leerkrachten zeker ten volle bereikt.

Toen frater Arnoud, het hoofd der school, het startsein gaf, waren ze goed als alle stoelen, die amphitheatersgewijze rondom het podium op de ruime binnenplaats geplaatst waren, bezet. De schijnwerpers zetten de vergadering in een feestelijk licht en veelkleurige lampjes langs de bovengaanderij accentueerden de bijzondere gebeurtenis van de jaarlijkse ontmoeting van school en ouders.

De leerlingen Alfred Rietkerk en Carlos Prens zorgden voor een muzikale ouverture in de vorm van een niet onverdienstelijk gespeelde Wals van Brahms en Humoresque van Dvorac.

Frater Arnoud hield daarna een toespraak tot de ouders, geen plechtige redevoering, doch eerder een gesprek van mens tot mens. Nadat hij allen bedankt had, die hadden bijgedragen aan de tot standkoming van het mooie H. Hart-beeld, dat door „Kerksier" te Tilburg naar een ontwerp van frater Andreas was uitgevoerd, begon hij te spreken over de problemen der opgroeiende jeugd. Deze jeugd lijdt onder een lichamelijke zowel als geestelijke spanning en moet dientengevolge met veel liefde tegemoet getreden worden.

Ter vervulling van deze moeilijke taak moeten katholieke ouders en opvoeders hartelijk samenwerken. Want de jonge mensen van tegenwoordig dreigen te verwijven, waardoor een generatie van slappelingen ontstaat, die niet in staat zal zijn de latere maatschappij te schragen. Frater Arnoud wees op het alarmerende van de toestand en las ter illustratie van wat tegenwoordig onder de jeugd leeft een opstel van een leerling voor, dat de toestand van hen, die hun tijd niet hebben benut, scherp schilderde.

Na deze toespraak gaf een aantal leerlingen onder leiding van de heer Van Loon enkele staaltjes van athletisch kunnen ten beste. De oefeningen op de springkist en aan de brug oogstten grote bijval en vormden een prettig intermezzo.

De heer T. Sprockel sprak vervolgens in het Papiamentu over de grote waarde van het contact tussen school en ouders. Daarbij legde hij de nadruk op de grote verantwoordelijkheid der ouders bij het werk der opvoeding. Juist omdat het zo moeilijk is de jeugd op te voeden zoals het hoort, is de samenwerking met de school noodzakelijk. Spreker ging vervolgens na door welke gevaren de jeugd in de hedendaagse tijd zoal bedreigd wordt. En hij noemde o.a. de gevaren van de slechte lectuur, boeken, magazines prenten enz., alsmede het te veelvuldig bezoeken van de bioscoop, waardoor ook de studie in het gedrang komt.

Spreker besloot zijn met veel verve voorgedragen toespraak met de ouders nogmaals op hun verantwoordelijke taak te wijzen en op hun plicht om hun kinderen in katholieke geest op te voeden.

Aan Carlos Prens was de eer dit gedeelte van de avond te besluiten met de Rhapsodie van Liszt. Jammer, dat de grage luisteraars de jeugdige pianist alleen maar hoorden en niet konden zien, omdat hij zich achter het instrument verscholen had. En toen was het nog niet afgelopen.

Want frater Andreas, de tekenleraar van het Sint Thomascollege, had in de gaanderijen een lang niet kinderachtige tekententoonstelling van werk van leerlingen georganiseerd, die het bekijken en bewonderen meer dan waard was. Er was (gelukkig) veel vrij tekenen (en schilderen) bij. En dat mocht gezien worden. Een „Exhibicion di nos Arte", waarmede het Sint Thomascollege eer inlegt, en die a.s. Zaterdag en Zondag nog te bezichtigen zal zijn.

STADIONKLOK BESTELD

Willemstad. — De speciale voetbalklok, waarover wij reeds meldden dat deze het C.V.B. bestuur zou worden aangeboden voor het stadion, is naar wij van de zijde van Spritzer & Fuhrmann vernemen, reeds besteld en zal een Omega zijn. Het is een prachtig uurwerk. Binnen afzienbare tijd zal deze klok op Curacao arriveren.

HET GEBOUW GROEIT

Willemstad. — De stalen constructie van het nieuwe gebouw van Spritzer & Fuhrmann groeit en groeit. Wij vernamen, dat men bijna gereed is met het „stalen werk". Ook het gebouw van de Hollandse Bank „vliegt" de lucht in, hoger en hoger reiken de stalen spanten. De binnenstad zal spoedig weer twee mooie gebouwen rijker zijn.

WEERBERICHT

Max. temp. 31.2 C (88.1 F) Min temp. 25.0 C (77.0 F) Gem. 27.6 C (81.6 F).

Max wind. 19 Min. 10, Gem. 14 knopen.

Vochtigheid 73.6% Neerslag geen. Helder 9, Licht bew. 11, Bewolkt 4 uren.

Botica Coromoto geopend

Willemstad. — Gisteren bezochten wij de nieuwe botica aan de Bredestraat (O), die gisteren zijn poorten voor het publiek opende. „Botica Coromoto", gevestigd in het pand, waar voorheen Rosberg's Levensmiddelenbedrijf was gevestigd, bood gisteren een florissant aanblik. Talrijke bloemstukken legden getuigenis af van het hartelijk medeleven met deze opening, de heer A. Couvreur, die als apotheker voor Botica Coromoto optreedt, kwam handen tekort om de gelukwensen in ontvangst te nemen.

Wij hebben ons kunnen overtuigen van de frisse ideeën, welke directie en eigenaren hebben m.b.t. het boticawezen. Een aantrekkelijke zaak, een aparte ruimte met kasten voor de genees- en patentmiddelen, een gedeelte weer speciaal bestemd voor de bereiding der recepten. Een milligram-weegschaal en andere attributen, die des apothekers zij, ontbreken evenmin.

Naast de recepten en de normale in de handel gebrachte merken-geneesmiddelen, biedt deze Botica ook alle andere service, die de Botica's de klanten bieden, zoals verkoop van dranken, reukwater, bonbons, zepen, filmmateriaal, toiletartikelen, luxe cadeauartikelen en vele dingen meer. Wij wensen „Botica Coromoto" van harte succes toe.

Droevig ongeval

Wilemstad. — Gisteravond tegen zeven uur werd de politie in kennis gesteld van het feit, dat een kind werd vermist op Bottelier en waarschijnlijk in een waterput was gevallen. De M. B. werd ter plaatse gedirigeerd, deze onderzocht de waterbak en ontdekte, dat het kind, een drie-jarig jongetje J.L.M.C. inderdaad in de put was gevallen.

Het lichaampje werd eruit gehaald, men probeerde nog kunstmatige ademhaling, doch de vlug ter plaatse geroepen dokter Ten Brink kon slechts constateren, dat de levensgeesten reeds geweken waren. Het kind is waarschijnlijk tijdens het spelen in de waterbak gevallen met het noodlottig gevolg.

UITZENDING PLECHTIG LOF

Willemstad. — Zoals bekend wordt over de gehele wereld op Zondag 23 Mei a.s. in het teken van het Mariajaar een grote jeugdkruistocht gehouden. Over de gehele wereld zal de jeugd en in het bijzonder de leerlingen van de katholieke scholen bidden en Maria's bemiddeling inroepen voor de wereldvrede.

Dit zal ook op Curaçao geschieden. In de patio van de Zusterschool op Pietermaai zal des avonds een Plechtig Lof worden gehouden, voor welke gelegenheid een altaar wordt opgesteld waar omheen zeshonderdvijftig meisjes in het wit gekleed geplaatst worden. De Curom zal dit Lof geheel uitzenden vanaf half zeven des avonds.

HUWELIJKSPLECHTIGHEID

Willemstad. — Gisteravond werd op het bevolkingsbureau het huwelijk voltrokken tussen de heer Carmito Casimiro de Windt en Atala Crisostomo Magdalena. De heer de Windt is namelijk 60 jaar, terwijl Mevr. de Windt de leeftijd van 22 jaar heeft. De heer de Windt was vroeger reeds gehuwd geweest.

Suffisantdorp

A.B.-WINKELS VS. CENTRO DOMINGUITO 1—2

Suffisantdorp. — Onder leiding van scheidsrechter Vos speelde gisteravond in het Suffisantstadion het elftal van A.B.-winkels van de C.P.I.M. vs. Centro Dominguito, die in een 2—1 overwinning eindigde voor Centro. De wedstrijd had een aardig, vlot en sportief eerste helft, waarbij de rust inging met een 2—0 voorsprong. Door een handsbal van de back van Centro scoorde A.B. een tegenpunt uit een penalty. Na dit doelpunt werd het spel van de zijde van Centro, die de gehele wedstrijd fors speelde, ruwer. A.B. kreeg een penalty toegewezen, die echter keurig door Julia naast werd geschopt. Het einde kwam met een 2—1 overwinning voor Centro, die met hun longpasses beter spel te zien gaf dan het korte spel van de A.B.-ers.

SURINAME

AVROS vroeger in de aether

De Avros is vanaf 1 Mei jl. vroeger in de lucht en wel met een ochtendprogramma van twee uur, die om 6 uur 's morgens (Suriname tijd) aanvangt. Wij hebben ons de moeite getroost om 5 uur 's morgens (Curaçaose tijd) dit station te beluisteren en na een poosje zoeken, hoorden wij de stem van de omroeper zeggen: „U luistert naar de Avros te Suriname op een golflengte van 52 meter." Wij menen de Avros-luisteraars met dit bericht een wenk te geven op welke golflengte de Avros om 5 uur (Cur. tijd) te beluisteren is met reclame, muziek, binnen- en buitenlands nieuws.

TRAINEN JONGENS!

De heer Emile de la Fuente, voorzitter van de Surinaamse Voetbal Bond, die momenteel in Nederland vertoeft, woonde een voetbalwedstrijd bij tussen Amsterdam en Boedapest, welke wedstrijd door 50.000 toeschouwers werd aanschouwd en gewonnen werd door Boedapest met 4—1. De heer Emile seinde na de wedstrijd naar Suriname en porde zijn jongens in het telegram aan om flink te trainen, wil Suriname het winnen van Nederland, hun spel is fantastisch, dus jongens hard trainen!

Cecile Delvalle spreekt over de Photokina

Willemstad. — **Op Dinsdag 25 Mei a.s. zal in het clubgebouw van de Curaçaose Cameraclub, de heer Cecile Delvalle als spreker van de avond fungeren.**

C. L. Delvalle die een bezoek gebracht heeft aan de van 3—11 April 1954 te keulen gehouden Photokina, zal uit eigen aanschouwing vertellen van de vele nieuwe camera's accessoires, projectors, enz., enz., die daar te zien waren.

Dat er een nieuwe Leica, de Nr. 3, aan de markt is verschenen en dat er een nieuwe compur-sluiter is uitgebracht, is U allen wel bekend, maar wist U reeds, dat er ook een nieuwe „Regula" verschenen is, en dat er een nieuwe lens geconstrueerd is met bijzondere eigenschappen, die vooral van belang is voor reflexcamera's zoals de Exakta. Kortom er zijn zoveel nieuwe grote en kleine dingen, dat het bijkans onoverzienbaar is.

De heer Delvalle zal er ons van vertellen.

Iedere rechtsgeaarde foto-amateur zal deze avond, die zeer interessant beloofd te worden, niet willen missen.

Voordracht van de heer Kleinmann.

De heer Kleinmann van „Foto ideaal", die onlangs nog een bezoek gebracht heeft aan de „Rollei"-fabrieken, heeft zich bereid verklaard een voordracht te houden over de wereldbekende „Rolleiflex" slides te vertonen, die iets laten zien van de constructie en de productiegang van deze camera. De slides zijn pas uit Duitsland gearriveerd.

„WAAR ONZE STUDENTEN STUDEREN"

Willemstad. — Op Zaterdag 12 Juni a.s. zal de Curom een aanvang maken met een nieuwe serie uitzendingen over de Nederlandse Universiteiten van en door Henk van Stipriaan, onder de titel „Waar onze studenten studeren". Het is een serie van zes programma's die ons resp. zullen brengen naar Leiden, Utrecht, Groningen, Amsterdam, Wageningen en Rotterdam. Deze uitzendingen worden mogelijk gemaakt door de medewerking van Radio Nederland, Wereld-omroep en zullen worden uitgezonden des avonds van 10 tot 10.15 uur.

Wij tekenen hierbij aan, dat de Wereldomroep Radio Nederland in deze serie de R. K. Universiteit van Nijmegen in de uitzendingen niet heeft opgenomen, terwijl ook de Economische Hogeschool te Tilburg werd overgeslagen.

Wij achten dit een pijnlijke omissie en dit te meer, omdat beide Hogescholen een zo'n belangrijk aandeel hebben in de academische vorming en scholing van de studenten, waaronder ook tal van Antillianen — meer dan op welke universiteit ook — onderricht volgen.

De Wereld Omroep Radio Nederland heeft ondanks de goede bedoelingen om de Antilliaanse luisteraar iets meer te vertellen over het milieu, waarin hun kinderen hun opleiding genieten, een ietwat onoelukkige greep gedaan. Van de zijde van de Curom vernemen wij, dat de Wereld Omroep bereids werd verzocht alsnog Nijmegen en Tilburg in deze uitzending te doen opnemen.

VAN HET FILMDOEK

Der Blaue Engel

Willemstad. — Gisteren draaide voor de Studiegroep van de Filmliga de film „Der Blaue Engel" die in 1930 een schok in de filmwereld betekende.

Er werd toen nog maar wat geëxperimenteerd op het gebied van de geluidsfilm en het optreden van Marlene Dietrich als de cabaretière gaf ineens een nieuw aspect aan de film van die dagen.

Joseph von Sternberg voelde zich aangetrokken tot de roman van Heinrich Mann over professor Unrat, de leraar aan een gymnasium, die op zijn oude dag, aanvankelijk tegen wil en dank, onder de bekoring komt van een nogal lichtzinnig geklede actrice in een café-chantant „De blauwe Engel", met haar trouwt, maar dan na enige jaren moet ervaren, dat hij een fout heeft gemaakt. Op tragische, vernederende wijze komt hij aan zijn einde.

Het optreden van Marleentje was voor die dagen een schok. Haar verschijning als Lola Lola was toen nogal gedurfd, maar doet thans alleen nog curieus aan. Wij zijn langzamerhand door de Hollywoodse onverbloemde erotiek, „sex" en glamour wel aan wat anders gewend geraakt.

Om de pikanterie hoeft men „Der Blauwe Engel", dus niet te gaan zien, zo men daar behoefte toe zou voelen. Wel kan men zich met het eerste deel van deze Duitse film amuseren door de grapjes, die Von Sternberg in het schoolleven met de belhamels van jongens en de ouderwetse leraar aantrof en met veel humor verfilmde.

Naarmate het verhaal zich losmaakt van de gymnasiumsfeer en de tragiek van de oude, hooggeachte, leraar duidelijker naar voren treedt, komt men onder de indruk van de persoonlijke en indringende verfilming. Von Sternberg slaagde er in, Marlene Dietrich, die toen 25 jaar was en pas in een paar onbelangrijke filmpjes had meegespeeld, precies naar haar beperkte acteerkwaliteiten en reeds toen hoog aangeslagen „benen-weelde" te hanteren. De liedjes die zij zingt (w.o. „Ich bin vom Kopf bis Fusz auf Liebe eingestellt") komen uitstekend in het kader te pas en regisseur Von Sternberg wist deze muziekjes op voor die dagen verrassende en nu nog aanvaardbare wijze te verwerken.

Groots is de creatie van Emil Jannings, zowel in de voor de professor „zonnige" dagen, als in de tijden van diepe vernedering. Jannings is in de eerste plaats toneelspeler met bijzondere verzorging van het detail, maar in een verhaal als het onderhavige is deze „zonde tegen de filmkust" wel enigszins vergeeflijk. In ieder geval is onze waardering voor zijn vertolking er niet minder om.

Het was een goede beurt, deze in menig opzicht zo markante film voor de Studiegroep te vertonen.

In WEST-END draait dit week-end de film „De Zoon van Niemand", waarover wij reeds uitvoerig schreven.

CINELANDIA

In *Cinelandia* draait dit week-end de kleurenfilm "Way of a gaucho", een onvervalste prairie-film, die zich afspeelt in Argentinië. Het verhaal is pretentieloos, speelt in dit machtig kleurenwerk slechts een ondergeschikte rol, ook al zal het de toeschouwer niet vervelen, Maar de hoofdzaak is toch het meer dan uitstekend camerawerk, dat geleverd wordt en het product tot een streling voor het oog maakt. Een film, die wij om zijn schoonheid en conceptie niet mogen verzuimen te gaan zien.

ROXY

„ZONDIGE RUBY", die deze week in Roxy wordt vertoond, is de film met de bekende „zondige" vrouw. De film handelt over een meisje (Jennifer Jones), dat meer temperament heeft dan afkomst en opvoeding. Toch wil zij zich in de hogere kringen acceptabel maken, hetgeen haar lukt via een man van maatschappelijke standing. Als deze echter door een ongeluk tijdens een zeiltocht verdrinkt, denkt haar omgeving dat het een moord is, omdat de echtgenoten de avond tevoren ruzie hebben gehad over een jeugdvriend van de vrouw, de zondige Ruby.

Ruby neemt wraak, maar moet tenslotte eenzaam achterblijven, als haar waanzinnige broer haar geliefde doodschiet.

Een zondige vrouw kan men Ruby nauwelijks noemen, alleen maar een diep tragische, van haar hartstochtelijke aard het slachtoffer wordende figuur. King Vidor heeft getracht het drama van dit vrouwenleven in beeld te brengen en is daar noch uit psychologisch noch uit artistiek oogpunt geheel in geslaagd. Zijn poging om een serieuze, niet op sensatie uit zijnde film te maken, is prijzenswaardig.

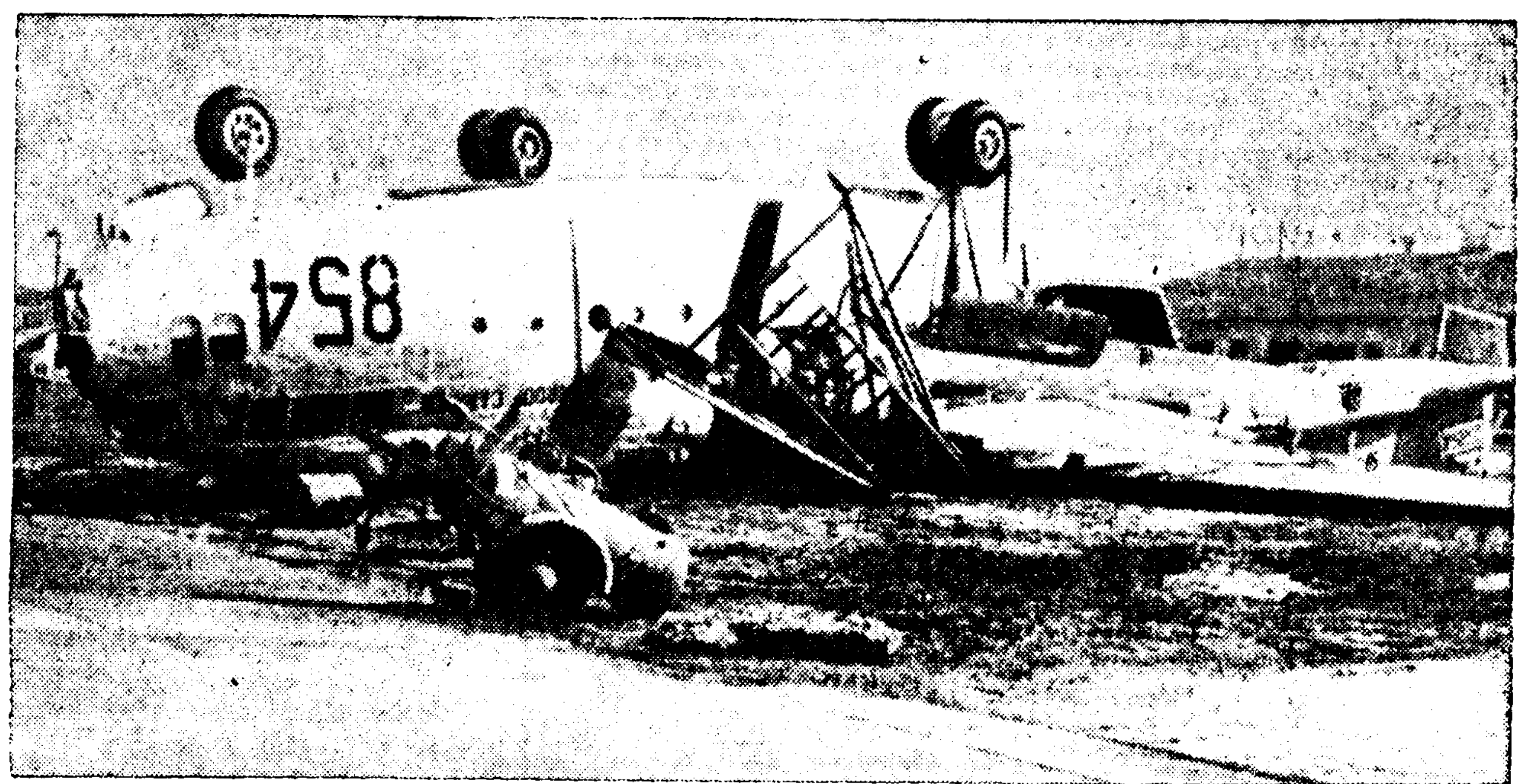
„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

Tijdens hun recente bezoek aan de vesting Gibraltar maakten prinses Anne en Prins Charles kennis met de beroemde apen, die op de Rots hun domicilie hebben.

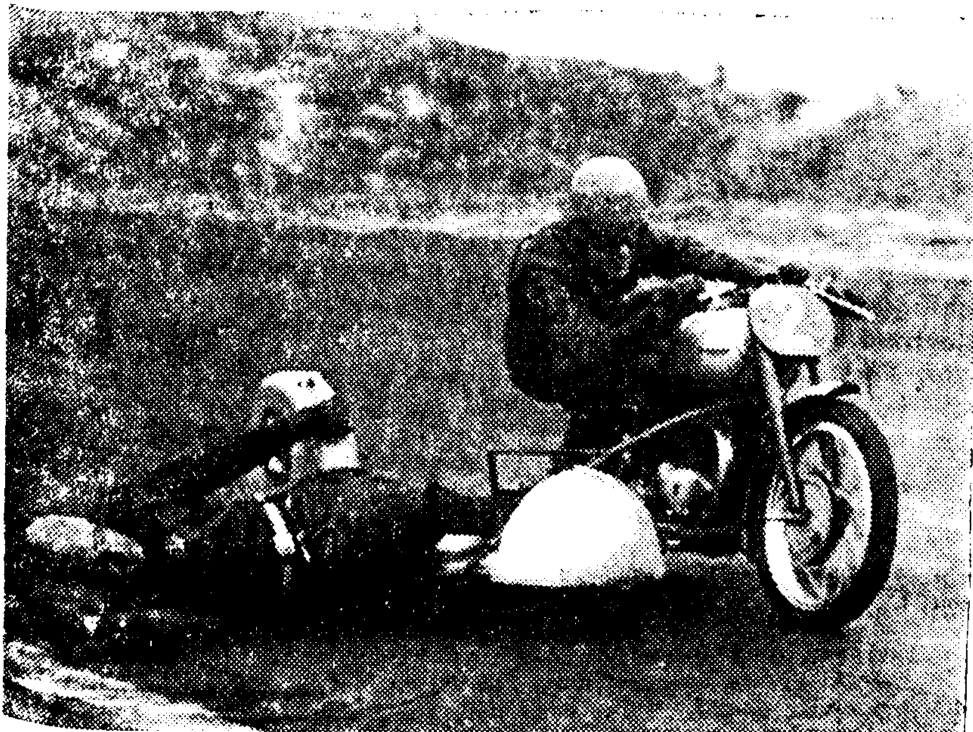

Dezer dagen werd in het Paleis Soestdijk aan de Koningin een z.g. Grand Collier aangeboden. Hare Majesteit ontving deze beleefdheidsonderscheiding uit handen van Madame Thome Patenotre.

Op de luchtbasis van Lawson in Californië lagen verschillende vliegtuigen vernield her en der, zoals deze C-119 „Vliegende Vrachtwagen" bij een van de startbanen, toen een tornado er in een alles vernielende tocht over heen was gestreken. Acht van deze enorme vliegtuigen werden volkomen vernietigd door de „staart" van de tornado, die niet alleen het vliegveld, maar ook het nabijgelegen Fort Benning teisterde. Twee personen werden gedood. Er waren tal van gewonden en de schade die werd aangericht, wordt geschat op ruim 12 millioen dollar

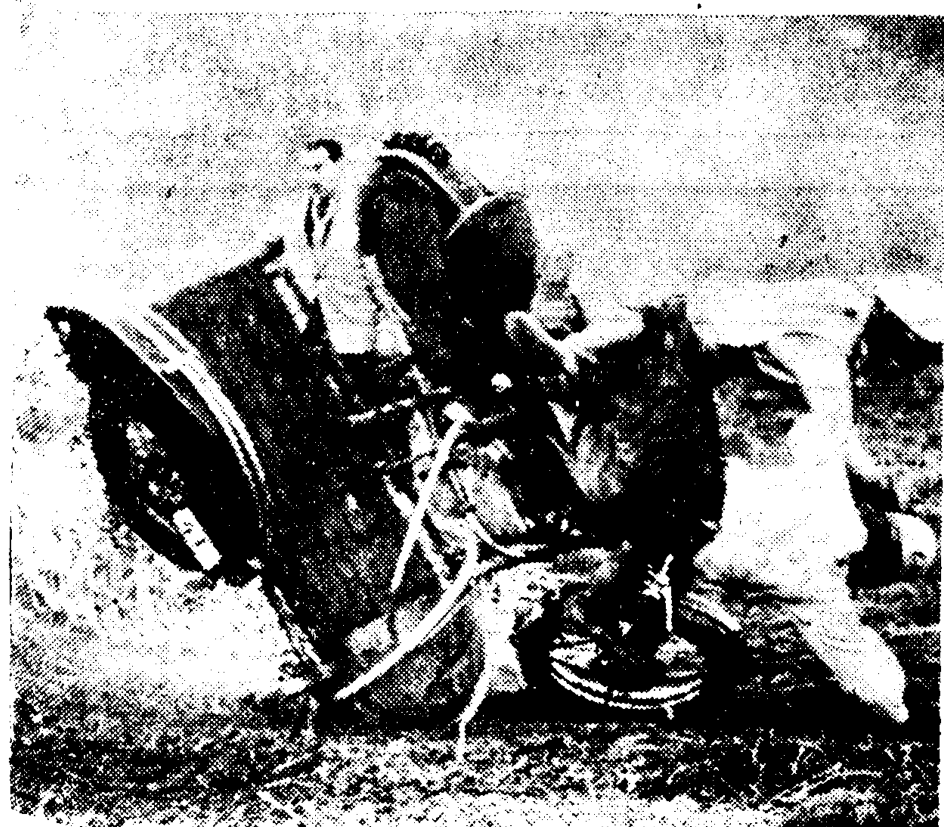
Op het bekende circuit van Zandvoort werden weer motor-races gehouden. Hier ziet men de coureur Dijkman op Triumph met zijspan in actie.

De beroemde abdij van Monte Casino in Italië werd gedurende de oorlog volkomen verwoest. Inmiddels is de herbouw van dit cultuurmonument stevig ter hand genomen. De foto geeft hiervan een duidelijk beeld.

Op Bevrijdingsdag werd in Amsterdam op het Amstelveld een wedstrijd van standwerkers gehouden. In deze internationale krachtmeting tussen marktmensen werd Nederland winnaar. Op het plaatje van links naar rechts: de blinde standwerker, Klaas Voogd (3e prijs), Mets, België (4e prijs), Rabbie, (1e prijs), Schenk, België (4e prijs), Porselijn-Meyer, (België), winnaar van de wisselprijs, Mej. Eykman, België, (1e Prijs, dames).

Motor-ongeluk tijdens races in Denemarken. De foto toont John Lindberg en Kurt Jensen terwijl ze door een te kort genomen bocht van hun motor-met-zijspan geslingerd worden.

Dezer dagen trad de dochter van de Westduitse Bondskanselier, mej. dr. Lotte Adenauer in het huwelijk met ir. Heribert Multhaup. Het gelukkige paar.

Te Arnhem werd een Tourwagen-rallye georganiseerd door de Nederlandse Vereniging van Transportondernemingen. Op de Markt werden klassementsproeven genomen, waarbij o.a. tussen paaltjes door moest worden gereden.

Op de erebegraafplaats te Overveen, heeft de Nederlandse Vereniging van Ex-Politieke gevangenen de gevallenen uit de tweede wereldoorlog herdacht. Minister Suurhoff en Vice-Admiraal Rost van Tonningen op weg naar de kranslegging.

Nog een plaatje van de terugkeer van de Engelse Koninklijke familie. Natuurlijk moesten de Koninklijke reizigers zich op het balcon van Buckingham Palace vertonen om er de toejuichingen van een duizendkoppige menigte in ontvangst te nemen.

Deze foto toont nog eens Koningin Elizabeth en the Duke of Edinburgh terwijl zij in Gibraltar een parade van gecombineerde strijdkrachten inspecteren. Er deden zich geen onregelmatigheden voor.

„Allez jongens, hou er eens mee op!"

Man legt kwakende kikkers volledig het zwijgen op

Wat wij u vertellen gaan, heeft zich allemaal in enkele dagen tijds afgespeeld. Toen de eerste warme avond de mensen uit de steden van Nederland naar de terrasjes van de hotels en café's deed spoeden, toen de buitenman zijn tuintje stond te sproeien, wel, toen had de heer J. Steijn, naast zijn woning aan het Moleneind 25 A te Kortenhoef zijn eerste, nog haperend verlopend gesprek met kikkers in de vijver van zijn tuin. Nauwelijks vier dagen later was het wonder geschied: De kikkers, vele in getal, verstomden zo gauw de heer Steijn hen riep en ze luisterden geduldig wat hun huisbaas te vertellen had. Zelfs de meest onopgevoede, de meest revolutionnaire kikker gaf gehoor aan de verzoeken, die de sympathieke stem van de waterkant tot hem richtte. „Een vreemde geschiedenis", zegt de oorzaak van dit alles, de heer Steijn. Hij is verrast door het effect van wat hij als een grapje bedoelde!

Om deze kikkergeschiedenis in de zoelte van de zomeravond zo goed mogelijk in zijn gedachten op te kunnen nemen, moet men uitgaan van het idee, dat een legertje kwakende kikkers niet bepaald geschikt is om aan de rand van één der plassen van de zomeravonden te genieten. Telkens weer voelde de heer Steijn zich gestoord in zijn lezen, wanneer hij op de steiger achter het fraaie huis aan het Moleneind verder las in „Volk aan de plas" van de schrijver Dorhout. Nu was een driftig heer waarschijnlijk opgevlogen en had stenen in het water gegooid. Zo niet de heer Steijn. „Ik keek eens van mijn boek op", vertelde hij ons, „en zeide als sprak ik tegen een klas met schoolkinderen: „Allee jongens, hou er nou eens mee op, het wordt te gek." Aanvankelijk had dat geen enkel succes, de kikkers gaven er geen kwak minder om en vervolgden hun concert. Langzamerhand kwam er echter een heel merkwaardige kentering. „Het leek alsof zij aan me gewend waren; alsof ze gingen verstaan en begrijpen", is het oordeel van de heer Steijn. Dezer dagen was het „begrip" tussen de eenzame figuur aan de waterplas en de vaak onzichtbare kikkers in het riet volmaakt. Van het roerloze wateroppervlak klonk het doordringende gekwaak. Zo tegen half 9 begon ergens in het riet de eerste kikker het concert, dat langzaam aanzwol tot een lawaai, dat alle romantiek van een „stille zomeravond aan de grote plas" bedierf.

„Bullekop, stil zijn hoor!"

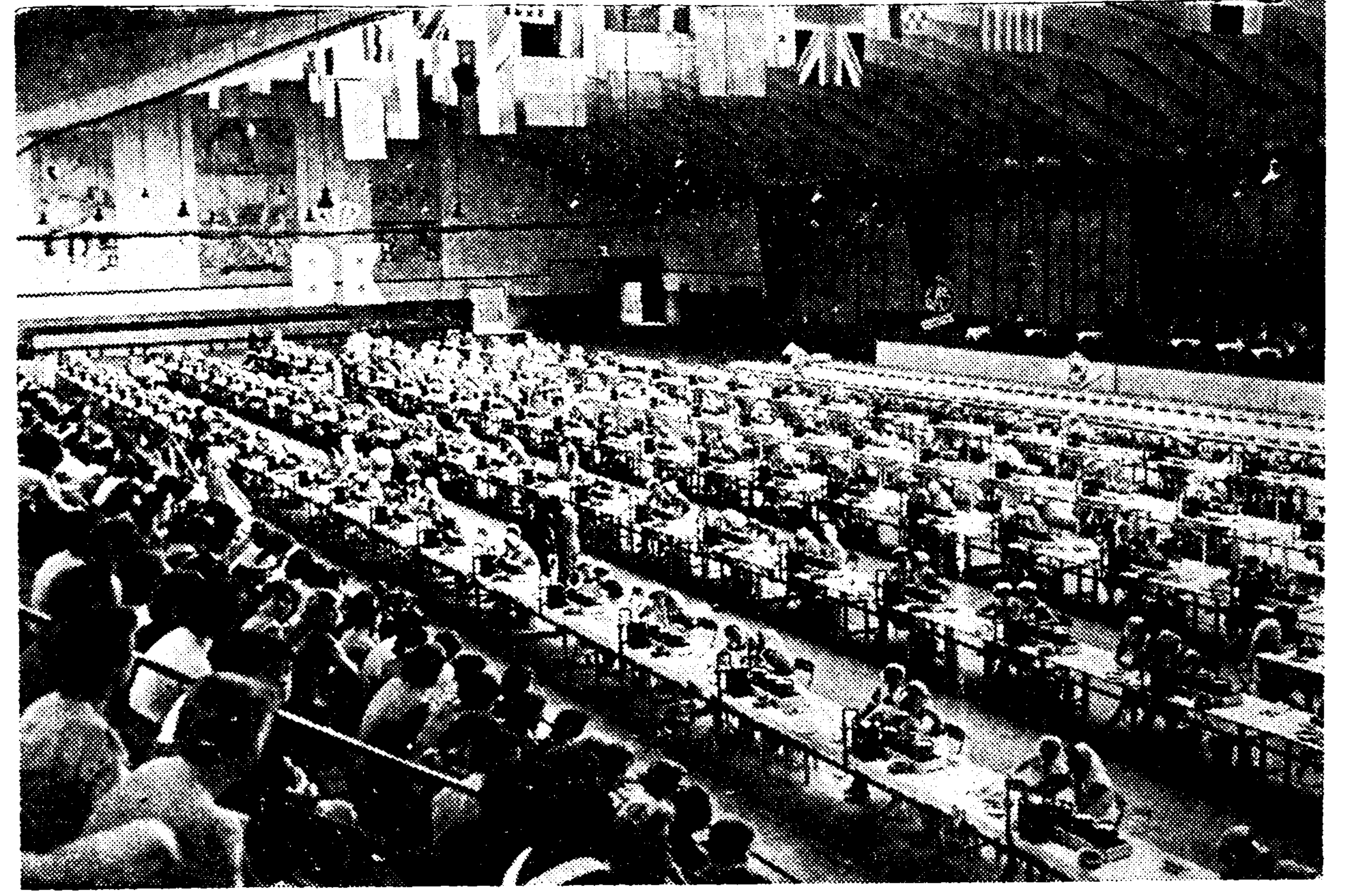
Voor de zoveelste maal riep de heer Steijn zijn kikkers toe: „Nou jongens, het is genoeg geweest hoor, allee Blaaskaak, Bullekop en Groenjas, stil zijn hoor!" En zie wat gebeurde: Plotseling verstomde het gekwaak in het riet. Eén kikker slechts ging door maar toen de heer Steijn zijn verzoek in het enkelvoud herhaald had, zweeg ook deze laatste onder de kwakende Kortenhoefse kikkers rond de tuin van nummer 25A. Toen wist de familie Steijn, bestaande uit man, vrouw en drie kinderen, dat er een periode van ruim twintig minuten rust intrad Daarna zwol het geluid weer langzaam aan tot het toppunt van twintig minuten terug. Weer verhief zich daar de lange figuur van de heer Steijn, opnieuw klonken zijn woorden over het water en verstomde plots het geluid.

Experiment gaat verder

„Ik ben absoluut van plan om verder te experimenteren", verzekert ons de kikkervriend. Wat hij echter zal gaan proberen weet hij zelf nog niet. De familie heeft eerst even tijd nodig om bij te komen van de verbazing.

De familie Steijn woont pas sinds begin van dit jaar in het huis aan de waterkant. Daarvóór bracht de 44-jarige bewoner 14 jaar in een ander deel van Kortenhoef door. Van origine is hij Amsterdammer. Hij werkt overdag bij de Radio-Unie in Hilversum en brengt de zomeravonden aan de rand van de plas door. Zijn ervaringen met de kikkers zijn heel vreemd en wij zouden het moeilijk voor waar kunnen aannemen, als we het zelf niet hadden geconstateerd: Van boven uit het raam van zijn woning riep de heer Steijn zijn kikkers toe en het succes was onbetwistbaar groot. Slechts één kikker kwaakte door, maar op het tweede verzoek zweeg ook deze lawaaimaker.

New York. — Op 27 Mei begint een geregelde luchtverbinding tussen Zwitserland en Zuid-Amerika met een openingsvlucht tussen Zurich en Sao Paulo. Voorlopig wordt eenmaal per week gevlogen. De route gaat van Zurich over Genève, Lissabon, Dakar, Recife, Rio de Janeiro naar Sao Paulo. ......

Voor de tweede maal werd in de Houtrusthallen te Den Haag een kookwedstrijd georganiseerd. Leerlingen van huishoudscholen uit het gehele land namen hieraan deel. De foto toont een overzicht tijdens de wedstrijd.

Moordenaars kregen dwangarbeid voor het leven

Wuerzburg. — Twee Joegoslaven zijn gisteren te Wuerzburg in Duitsland veroordeeld tot dwangarbeid voor het leven — de zwaarste straf in de Westduitse wet — wegens moord op een Belgische vrouw Simone de Ridder, die op 17 November nabij Kitzingen uit de Wenen-Oostende-expres werd geduwd. Mevrouw De Ridder overleed de daarop volgende dag in het ziekenhuis. De beide beklaagden zouden de vrouw hebben aangevallen, bewusteloos geslagen, beroofd en uit de trein geduwd hebben. Een derde Joegoslaaf werd tot zes jaar dwangarbeid veroordeeld, omdat hij aan een der veroordeelden een pak en een mes gaf, toen deze er op uit ging „om geld te bemachtigen".

Communistische opvoeding

Die opa toch

De Amerikaan Bernard MacFadden, die Vrijdag ter viering van zijn 84e verjaardag met een valscherm boven de Seine uit een vliegtuig sprong, is bereid ook boven de Wolga een parachutesprong te wagen als hij daartoe door maarschalk Stalin wordt uitgenodigd. Hij hoopt daardoor te kunnen bijdragen aan een betere verstandhouding tussen de volkeren en aan versteviging van de vrede.... „Opa MacFadden" vierde zijn 82e en 83e verjaardag door uit een vliegtuig resp. in de Potomac en de Hudsonrivier te springen.

Communistische opvoeding

Ook in Oost-Duitsland zijn de scholen weer begonnen. Op alle scholen moesten de kinderen luisteren naar een radiorede van Frau Else Zaisser, de minister voor Opvoeding, die hun vertelde, hoe zij model-communisten kunnen worden.

Hier is het recept:

De schoolgebouwen beschermen tegen „vijandelijke samenzweringen".

Nauw contact onderhouden met de „Volkspolitie".

Handhaving van krachtige discipline om het spijbelen tegen te gaan.

Vrijwillig helpen bij de wederopbouw.

Op de collectieve boerderijen helpen om de oogst binnen te halen.

Oud metaal inzamelen.

Minder sterke leerlingen bij hun werk helpen.

De neiging om Westerse gangsterliteratuur te lezen bestrijden.

Indien de kinderen dan nog tijd over hebben, verwacht Frau Zaisser van hen, dat „zij de grote dichters zullen lezen om te leren hoe het socialisme verdedigd moet worden."

Arme kinderen!

Merkwaardige brieven

Bigiraneza, een 90 jaar oud rustend stamhoofd te Osoemboera, heeft de hulp der V.N. ingeroepen om 20 koeien van de weduwe van zijn buurman terug te krijgen. Hij zei de buurman gevraagd te hebben op de koeien te letten, maar toen de buur stierf werd hem verteld, dat de koeien nu het eigendom van de weduwe waren geworden. De brief van Bigiraneza, welke met een duimafdruk ondertekend was, eindigde aldus: „Indien u niets voor mij kan doen, laat mij dit weten en ik zal zelfmoord plegen." Op de agenda der V.N. staan eveneens klachten van eigenaars van ezelkarretjes in Somaliland, die zeggen, dat zij te veel moeten betalen voor hun vergunningen.

Bovenstaande lama kijkt vol ontzag naar het drukke huishouden van haar buurvrouw Suzy met haar vijftien kinderen in de dierentuin van Chestington.

„Kan men leven van f 10.- per maand?"

Rome. — Op het spitsuur van de dag trok dezer dagen een duizendtal blinde mannen, vrouwen en kinderen door het hartje van Rome om bij het parlement te pleiten voor de uitkering van een toereikend staatspensioen. "Kan men leven van 4.000 lire (ruim NAF 10) per maand?" luidde een vraag op hun met de hand geschilderde spandoeken. Een eenzame politieagent ging hen voorop, toen zij over de Ponte Milvio (een brug in een der voorsteden van Rome) trokken.

Het was een waardige processie. In gelederen van vijf schreden zij langzaam arm in arm over het drukke Piazz del Popolo naar het hartje van de stad. De relletjespolitie was paraat met motorfietsen en radiowagens, doch de demonstratie verliep ordelijk en rustig. De politie regelde het verkeer en fungeerde als gids. De meeste betogers hadden wandelstokken bij zich; een hunner liep met een hond en een paraplui onder de arm.

De demonstranten behoren tot ongeveer 40.000 blinden, die een pensioen van slechts 4000 lire per maand ontvangen. Het land neemt voor hen geen volledige verantwoordelijkheid op zich. Anderen, die in de oorlog en bij bedrijfsongevallen het gezichtsvermogen verloren, krijgen hogere pensioenen. Aan het einde van de oorlog steunde het parlement de aanspraken van de demonstranten op een maandpensioen van 15.000 lire (ongeveer NAf 45). Maar steeds beweert de volksvertegenwoordiging, dat de Schatkist geen geld beschikbaar wil stellen.

Dulles' verklaring over Indo-China

Achter de coulissen van een pers-conferentie

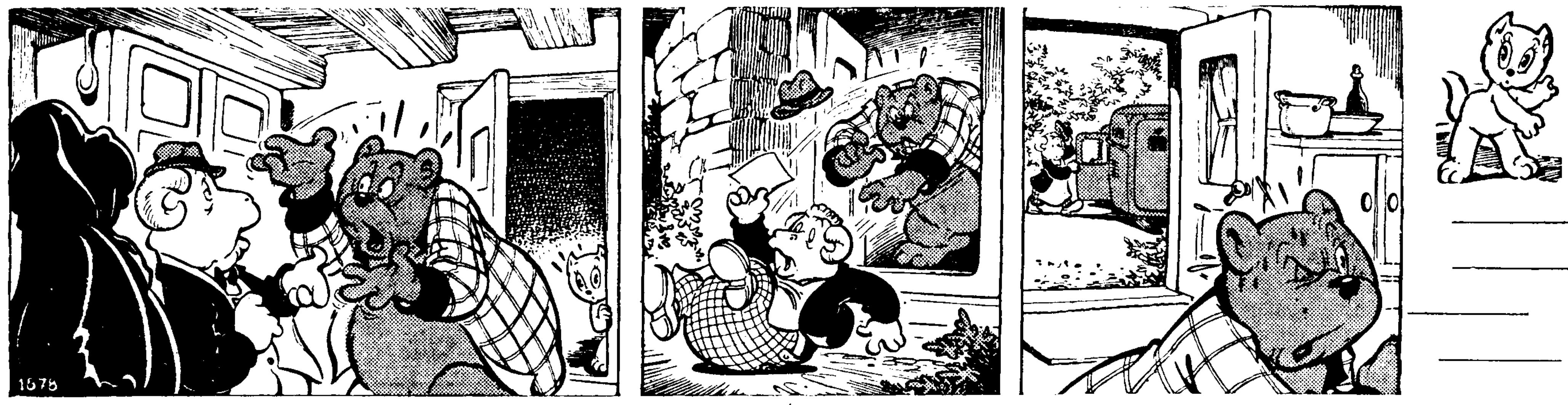
Parijs. — De bijzondere correspondent van 'Le monde' te Washington, Henri Pierre, wijdt een artikel aan de persconferentie van Foster Dulles, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, waarop deze verklaarde dat het eventuele verlies van Indo-China aan de communisten niet noodzakelijk het verlies van de gehele Zuid-Oost-Aziatische sector zou betekenen.

Na afloop van deze persconferentie, aldus Hebri Pierre, overlegden de journalisten onder elkaar, welk van de door Dulles gegeven antwoorden aan de kop van hun verslag moest komen te staan. Vrijwel eenstemmig besloot men, dat het door Dulles gemaakte onderscheid tussen de verdediging van Zuid-Oost-Azië en die van Indo-China als nieuw element beschouwd moest worden, evenals het feit, dat hij had toegegeven, dat het eventueel verlies van Indo-China niet noodzakelijk het verlies van de gehele sector behoefde te betekenen.

Het Britse en het Franse persbureau maakten de passage tot hun inleiding terwijl de Amerikanen, voorzichtiger, de nadruk legden op het vaste besluit van de Verenigde Staten om, zo nodig met de wapenen, aan Communistische agressie weerstand te bieden, zo seint Henri Pierre.

Hij voegt er nog aan toe, dat het de fout van Dulles was, dat hij reeds aan het begin van zijn persconferentie datgene zeide, wat pas aan het eind had moeten komen. Zijn eerste opmerkingen schenen er inderdaad op te wijzen, dat de Verenigde Staten in het gedeeltelijk verlies van Indo-China berustten. Achteraf voelde hij, dat zijn woorden tot verschillende uitleg aanleiding zouden kunnen geven en hij herstelde dit door met nadruk te zeggen, dat de Verenigde Staten de drie verbonden staten van Indo-China opgenomen wilden zien in het voorgestelde beveiligingspact en dat men de hoop niet had opgegeven, deze staten aan de zijde van het westen te behouden.

HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL 1767

1878. — „Goede middag, meneer Bommel!" groette de kruidenier, beleefd de hoed lichtend. „Prettig, dat ik U toevallig thuis tref! U moet weten......"

„Ach wat!" riep heer Bommel driftig, „ik moet niets weten! Ik heb hoofdpijn en wil niet gestoord worden, als U begrijpt wat ik bedoel!"

„Ach, wat jammer!" riep de heer Grootgrut uit. „Hoofdpijn is een zeer vervelende kwestie. Maar hebt U mijn hoofdpijn-werende kinine-thee al geprobeerd?" Zéér geurig en met een licht-stimulerende werking! Slechts één vijfentwintig per half ons!"

„Ik wil niets met je thee te maken hebben!" siste heer Ollie.

„Jammer!" hernam de winkelier vriendelijk, „een andere keer dan maar. Maar nu het volgende: U moet weten, dat ik een onbetaald nota'tje van U vond. Maar meneer Uw knecht hier meent, dat hij het voldaan heeft, Daar hadden we een klein menigverschil over. Ik weet namelijk zèker......"

„Er uit"! loeide Bommel, die een driftaanval kreeg. „Een heer en een Bommel betaalt altijd zijn nota's! Er uit! Ik wil in mijn eigen keuken niet beledigd worden!"

En op ruwe wijze wierp hij de kruidenier naar buiten. Doch wanneer deze door die behandeling ontstemd was, liet hij dit toch niet blijken.

„Jammer!" mompelde hij, in zijn autotje klimmend, „Ik weet namelijk zeker dat de nota niet betaald was! En fin, een andere keer dan maar!"

En zijn hoedje lichtend, tufde hij weg, terwijl heer Ollie met een felle zenuwtrek om het oog weer naar binnen wankelde......

DE VERLEGEN VRIJGEZEL
door
P. G. Wodehouse

3)

Nadat agent Garroway zich aldus weer een gewoon mens had betoond, vertrok hij. Er heerste op het dak een gerekte stilte. George Finch stond onrustig met zijn voeten te schuifelen. Hij was een goedhartig jongmens en hield niet van ruzie maken en krakelen. Hij keek naar Mullett. Mullet keek naar de hemel.

„Eh.... Mullett," zei George.

„Meneer?"

„Da's een vervelend geval."

„Ja, meneer.... voor mij ook."

„Meneer Fletcher had 't me wel mogen vertellen, vind ik."

„Dat zal hij niet nodig gevonden hebben, meneer. Hij wist, dat ik een nieuw leven was begonnen."

„Jawel, maar toch.... Zeg, Mullett...."

„Meneer?"

„Die agent had 't over diefstal met braak. Wat was eigenlijk eh.... je branche?"

„Nou, ik ging ergens als huisknecht in dienst, meneer, en dan wachtte ik tot ik de kans kreeg, en dan smeerde ik hem, met alles wat ik te pakken kon krijgen."

„Zo zo...."

„Ja, meneer."

„Dan had meneer Fletcher me toch best een zachte wenk mogen geven, vind ik. Lieve hemel! Misschien heb ik je al wekenlang aan de verzoeking blootgesteld."

„Dat hebt u ook, meneer.... aan een heel ernstige verzoeking. Maar ik ben tegen de verzoeking bestand, meneer. Laat de verzoeking maar komen! Iedere keer, dat ik alleen ben met uw paarlen boordeknoopjes, vecht ik 't uit met de verzoeking. Dan zegt er een stem tegen me: Waarom pak je ze niet, Mullett? Waarom pak je ze niet? Maar ik pak ze toch niet. Da's een heel goeie oefening in de eerlijkheid, meneer."

„Dat zal wel."

„Ja, meneer.... En 't is soms verschrikkelijk, zo erg als de verzoeking wordt. Soms, als u ligt te slapen, zegt die stem tegen me: Douw 'm een spons met chloroform tegen zijn neus Mullett, en neem de benen met z'n duiten en z'n glimmertjes! Denk u dat eens in, meneer."

„Ik dénk 't me in."

„Maar ik win 't altijd, meneer. Ik heb nog geen strijd met de verzoeking verloren, zolang ik in uw dienst ben, meneer Finch."

„Da's één geluk.... maar toch denk ik niet, dat je nog lang in mijn dienst zult blijven, Mullett."

Mullett boog gelaten zijn hoofd.

„Daar was ik al bang voor, meneer. Zodra die platvoetsmeris 't dak op kwam, had ik een voorgevoel, dat ik last kreeg. Maar ik zou 't heel erg prettig vinden, als u er nog eens een nachtje over wou slapen, meneer. Ik kan u verzekeren, dat ik totaal bekeerd ben."

„Hoe komt dat dan?"

„Door de liefde, meneer."

Dat woord scheen ergens een verborgen snaar in het gemoed van George Finch te beroeren. De strakke, strenge trek verdween uit zijn gezicht. Hij keek zijn bediende met een bijna smeltende blik aan.

„Zo, Mullet! Dus je hebt lief?"

„Jawel, meneer. Ze heet Fanny, meneer. Fanny Welch. Ze is zakkenrolster."

„Zakkenrolster!"

„Jawel, meneer. En geen handiger meisje in 't hele vak. Ze zou in staat zijn uw horloge uit uw vestzakje te pikken, terwijl u zou kunnen zweren, dat ze niet dichter dan een meter bij u was geweest. Da's geen kleinigheid, meneer — da's haast kunst! Maar ze heeft me beloofd, dat ze een eerlijk leven zou leiden, als ik 't ook deed, en nu ben ik aan 't sparen om meubeltjes te kopen. Dus ik hoop maar, meneer, dat u er nog eens een nachtje over slaapt. 't Zou me een heel eind achteruit zetten, als ik nu mijn baantje kwijtraakte."

George rimpelde zijn voorhoofd.

„Ik moest 't eigenlijk niet doen."

„Maar u doet 't meneer?"

„'t Zou zwak van me zijn...."

„Dat zou 't niet, meneer. Ik noem zoiets naastenliefde,"

George dacht na.

„Hoelang ben je nu bij me, Mullett?"

„Precies een maand, meneer."

„En mijn paarlen knoopjes zijn er nog?"

„Nog steeds in de la, meneer."

„Goed, Mullett. Je kunt blijven."

„Dank u hartelijk, meneer."

Er volgde stilte. De dalende zon spreidde een gouden karpet over het dak. 't Was het uur van de dag, waarin mannen vertrouwelijk worden.

„De liefde is iets verrukkelijks, Mullett!" zei George Finch.

„Ik zeg weleens: de hele wereld draait er om, meneer."

„Mullet...."

„Meneer?"

„Zal ik je iets vertellen?"

„Als u wilt, meneer."

„Mullett," zei George Finch, „ook ik heb lief."

„Daar hoor ik van op, meneer."

„Je hebt zeker wel opgemerkt, dat ik nogal secuur ben op mijn kleren de laatste tijd, Mullett?"

„Ik niet, meneer."

„Enfin, 't is toch zo, en dat was de reden. Ze woont in de Negenenzeventigste Straat Oost, Mullett. Ik heb haar 't eerste gezien, toen ze in de Plaza zat te lunchen — met een dame die er uitzag als keizerin Catharina van Rusland. Haar moeder, denk ik."

„Dat zal wel, meneer."

„Toen ze naar huis ging, ben ik haar nagegaan. Ik weet eigenlijk niet, waarom ik je dat vertel, Mullett."

„Nee, meneer...."

„Maar van die dag af was ik niet weg te slaan van 't trottoir voor haar huis. Ken je de Negenenzeventigste Straat Oost?"

„Nooit geweest, meneer."

„Nu, 't is gelukkig geen erge drukke straat, anders was ik misschien gearresteerd wegens straatslijperij. Ik had haar tot vandaag toe nog geen enkele keer gesproken, Mullett."

„Ja. Dat wil zeggen — zij heeft met mij gesproken. Ze heeft een stem als het gefluit van jonge vogels in de Mei, Mullett."

„Dat zal wel erg mooi zijn, meneer."

„Zeg maar gerust hemels! Weet je, hoe 't gegaan is? Ik stond voor het huis, en toen kwam ze er aan, met een Schotse terrier aan een riem. En net toen ik haar zag, floepte de wind mijn hoed van mijn hoofd, en hij vloog langs haar heen, en toen heeft zij hem tegengehouden. Ze heeft er haar voet op gezet, Mullett."

„Ja, meneer?"

„Ja. Op deze hoed, die je nu in mijn hand ziet, heeft zij haar voet gezet. Op deze zelfde hoed."

„En toen, meneer?"

„'t Was natuurlijk even een drukte, en daardoor liet ze de riem los, en de Schotse terrier ging aan de haal, de hoek om, de kant van Brooklyn op. Ik holde hem achterna en eindelijk kreeg ik hem te pakken, in de Lexingtonlaan. Mijn hoed viel weer af en er reed een taxi overheen. Maar ik hield de riem stevig vast en was in staat, het dier aan zijn meesteres terug te geven. Ze zei — en nu moet je eens heel goed luisteren, Mullett — ze zei: „O, dank u hartelijk!"

„Is 't heus, meneer?"

„Ja. Niet alleen maar: Dank u wel, of: O, dank u! Maar: O, dank u hartelijk!" George Finch vestigde een doordringende blik op zijn employé. „Dat wil nogal wat zeggen, Mullett."

„Lijkt mij ook, meneer."

„Als ze meteen een einde had willen maken aan de kennismaking, had ze toch zeker niet zo uitbundig bedankt?"

„Natuurlijk niet, meneer."

„Maar dat is nog niet eens alles. Toen ze gezegd had: O, dank u hartelijk! ging ze voort: Wat een stoute hond niet? Voel je wel, wat daar in opgesloten ligt, Mullett? Had ze gezegd: Wat een stoute hond! dan was 't niets geweest dan een eenvoudige bewering. Doordat ze er achter zei: Niet? vroeg ze, hoe ik er over dacht. Daardoor gaf ze me te verstaan, dat ze er graag nog even op door wilde praten. Weet je wat ik ga doen, zodra ik me verkleed heb, Mullett?"

„Eten, meneer?"

„Eten!" George rilde. „Hoe haal je 't in je hoofd! Er zijn ogenblikken, dat de gedachte aan voedsel een belediging is voor alles, waardoor de mens uitsteekt boven het peil der dieren. Zodra ik me verkleed heb — want ik ga me zo zorgvuldig mogelijk verkleden — ga ik terug naar de Negenenzeventigste Straat Oost, en dan bel ik aan, en dan stap ik naar binnen om te informeren, hoe de hond 't maakt. Kijken of hij niet geleden heeft van zijn avontuur enzovoort. Als je 't goed bekijkt, kan ik dat beleefdheidshalve slecht nalaten. Ik bedoel: die Schotse terriers zijn zulke tere, fijngevoelige dieren.... je weet nooit, wat zo'n buitengewone opwinding voor gevolgen bij ze heeft. Ja, Mullett, dat doe ik. Ga maar gauw mijn smoking afborstelen.... maar zo netjes, als je 't nog nooit gedaan hebt."

„Jawel, meneer."

„En leg wat dassen uit, dan kan ik kiezen. Laten we zeggen een stuk of tien."

„Jawel, meneer."

„En zijn er nog van de wijnhandel geweest vanmorgen?"

„Jawel, meneer."

„Maak dan een stevige whisky-soda voor me, Mullett," zei George Finch. „Hoe 't ook gaat, ik wil in prima conditie zijn vanavond."

x x x

George Finch, in gulden dromen verzonken, werd met een ruk teruggebracht tot de realiteit des levens door een halter van drie kilo, die na verloop van een paar minuten te voorschijn vloog uit het onbekende, en over het dak naar hem toe kwam rollen, hetgeen zo'n onverdraaglijk bonkend geluid maakte, dat zelfs Romeo er voor afgedeinsd zou zijn. De halter werd gevolgd door James Fletcher op handen en knieën. James Fletcher had namelijk van de Ouden geleerd, dat een gezonde ziel slechts kan huizen in een gezond lichaam; dus werkte hij iedere avond een half uur met een halter in de open lucht; en nu was hij — niet voor 't eerst — gestruikeld over het trapgat.

Hij hervond zijn evenwicht, zijn halter en zijn bril in drie arbeidbesparende bewegingen; en met behulp van laatstgenoemd artikel werd hij zich bewust van de aanwezigheid van George Finch.

„O, je bent thuis!" zei James Fletcher.

„Inderdaad," zei George, „en...."

„Wat hoor ik daar van Mullett?" vroeg James Fletcher.

„Wat," vroeg George tegelijkertijd, „hoor ik daar van Mullett?"

„Volgens Mullett loop je ergens achter in de stad een meisje na."

„Volgens Mullett wist je, dat hij in de gevangenis had gezeten, toen je hem bij mij recommandeerde."

James Fletcher besloot, die kleinigheid uit de weg te ruimen, vóór hij tot een ernstiger onderwerp overging.

„Dat is ook zo," zei hij. „Heb je mijn serie artikelen over Het Probleem van de Ontslagen Gevangene niet gelezen? Dat gaat over mensen, die zich tegen de maatschappij vergrepen hebben, maar een nieuw leven willen beginnen. Ik lever het bewijs, dat geen mens zo sterk tot eerlijkheid en fatsoen geneigd is als iemand, die pas uit de gevangenis komt. Hoe kan 't ook anders? Als je een jaar in 't ziekenhuis had moeten liggen, omdat je hier van 't dak was gesprongen, welk soort lichaamsbeweging in de buitenlucht zou je dan 't ergste tegenstaan, als je er uit kwam? Van daken afspringen natuurlijk."

Het voorhoofd van George behield zijn frens van onvoldaanheid.

„Da's allemaal goed en wel, maar geen mens heeft graag iemand in huis, die gezeten heeft!"

„Nonsens! Ouderwets vooroordeel, waar je niet aan toe moet geven. Wat hindert 't nu, of iemand een poosje in Sing Sing heeft gelogeerd? Waarschijnlijk heeft hij er heel wat geleerd. Waarom beschouw je de gevangenis niet als een soort hogeschool, waar de studenten worden opgeleid, om de problemen der buitenwereld aan te kunnen? 't Grootste gedeelte van de gevangenen oefent zich in die kunst. Je hebt toch niet op Mullett aan te merken tot heden?"

„Nee, eerlijk gezegd niet."

„Doet hij zijn werk goed?"

„Ja."

„Heeft hij iets van je gestolen?"

„Nee."

„Waar maak je je dan zorg over? Je moet eenvoudig niet meer aan hem denken. En vertel me nu maar eens over dat meisje, waar je achteraan zit."

„Hoe weet jij daar van?"

„Van Mullett gehoord."

„Hoe wist die 't dan?"

„Hij is je een paar middagen nagelopen, dus hij heeft alles gezien."

George werd rood.

„Ik ga meteen naar binnen om hem te ontslaan. Zo'n adder!"

„Je ontslaat niets. Wat hij gedaan heeft, deed hij alleen uit ijver en trouw tegenover jou. Hij zag je uitgaan, en je liep te mompelen...."

„Heb ik gemompeld?" riep George verschrikt.

„Zeker heb je gemompeld. Je hebt gemompeld, en je deed helemaal erg vreemd. Dus toen is Mullett, die goede trouwe kerel, je natuurlijk nagegaan, om te zorgen, dat je geen ongeluk gebeurde. En nu vertelt hij, dat je een groot gedeelte van je vrije tijd besteedt, om een meisje in de Negenenzeventigste Straat Oost aan te gapen."

Het rode gezicht van George werd nog een tintje roder. Er kwam een trek van wrevel in.

„Nou, wat is daarmee?"

„Dat vraag ik juist — wat is daarmee?"

„Waarom zou ik niet naar haar kijken?"

„Waarom wél?"

„Omdat ik," zei George, met een voorkomen als een opgezette kikvors, „haar liefheb."

„Gekheid."

„Helemaal geen gekheid."

„Heb je mijn boekje over Het Volmaakte Huwelijk gelezen?"

„Nee."

„Da's jammer voor je. Er wordt in bewezen, dat ware liefde een beredeneerde gevoel is, voortkomend uit een wederzijdse kennismaking, die zich over geruime tijd uitstrekt, en uit gelijkheid van inzichten en smaak. Hoe kun je dan beweren, dat je een meisje liefhebt, als je haar nog nooit gesproken hebt, en niet eens weet, hoe ze heet?"

„Ik weet wél hoe ze heet."

„Hoe weet je dat dan?"

„Net zo lang in 't telefoonboek gezocht, tot ik wist, wie er in de Negenenzeventigste Straat Oost numero 16 woont. Daar heb ik zowat een week werk over gehad, want...."

„Negenenzeventigste Straat Oost numero 16? Dat meisje, waar je naar gekeken hebt, is toch dat kind van Waddington niet? Molly?"

(Wordt vervolgd)

Een ruime sortering

Alle kleuren kunnen worden „gecomponeerd"

Willemstad. — Het gebeurt niet alle dagen, dat ons een onnoemelijk aantal verfsoorten wordt getoond. Kleuren, die niet te tellen zijn, verschillende soorten, die net zo min op te noemen zijn, omdat de sortering zo rijk vertegenwoordigd is.
De Centrale Handelsmaatschappij N.V. die wij bezochten is zo rijk gesorteerd, dat ons hoofd begon te draaien.

Blikken, blikken en nog eens blikken ziet men in de nieuwe zaak van de Centrale Handel Mij. in de Bakkerstraat. Een duidelijk overzicht hiervan geeft deze foto, die echter ook nog slechts een gedeelte van de winkel beslaat.

De eigenaar-directeur, de heer van Oosteren noemde een hele litanie op. Voor elk te schilderen onderwerp is een bepaalde verf voorradig. Voor zeiljachten, kustvaarders, gebouwen, muren, en zelfs voor rijwielen. Verven voor industrie- bouwvak- en scheepvaart doeleinden zijn in de nieuwe zaak van de Centrale Handels Mij. — vroeger gevestigd in de Kerkstraat Helfrichplein, nu ondergebracht in de Bakkerstraat — verkrijgbaar. De C.H.M. is er beslist op vooruitgegaan. De nieuwe zaak, waar men sedert October j.l. huist, beslaat 180 M2 ruimte. Het kantoor is op een zeer goede plaats gebouwd, namelijk enkele meters boven de grond.

Langs de muren zijn enorme rekken gebouwd, die geheel gevuld zijn met blikken verf. Men kan blikjes verf krijgen, net genoeg om een rijwiel te verven maar ook blikken van vijftig liter.

Het merk **Paulussen** is reeds bekend in Curaçao, evenals Toledo (een kind kan er mee overweg) en Snocem. Laatstgenoemde soort is een cementverf.

De Centrale Handelmaatschappij geeft buitendien een unieke service. Men kan namelijk alle kleuren krijgen, die men hebben wil. Gebeurt het echter, dat men de juiste gradatie van de kleur niet „kent", dan brengt men maar een stukje kalk of papier, waarop de kleur staat aangegeven en het wordt gemengd. Aan iedere „kleurenwens" kan de C.H.M. voldoen.

Het is echter niet alleen verf, wat de Centrale Handel Mij verkoopt. Men vindt er hang- en sluitwerk in allerlei afmetingen. Wij zagen scharnieren, zwaar koper, zwaar genoeg om een kerkdeur te dragen, en scharniertjes voor het kleinste deurtje van een „dressoir". Deurknoppen, raamklemmen, handvaten voor ramen en deuren, enfin noemt maar op. In kantoorbehoeften is de Centrale Handels Mij. ook goed voorzien. Reken- en telmachines, electrische en niet-electrische kasregisters, schrijfmachines, het bekende Duitse merk R.C. Allen, Express (plastic schrijfmachines) en Triumphator (telmachines). De telmachine van R.C. is een zeer practische. Deze machine is zodanig ontwikkeld, dat een vergissing bij het tellen of aftrekken onmogelijk is. Door middel van speciale tekentjes, weet men precies, wat is bijgeteld, afgeteld of niet geteld.

VERS VAN DE PERS

Dr J.A.E. Buiskool: De staatsinstelling van Suriname. Uitg. Martinus Nijhoff. — den Haag.

Om een levendig beeld van het staatsgebeuren in Suriname te geven, is het niet voldoende de afzonderlijke organen en functies van het land te beschrijven, maar moet men ook de overheidsmachten en organen beschouwen in hun onderlinge verhouding en wisselwerking. Met dit doel voor ogen behandelt de auteur het **staats- en** administratiefrecht van Suriname, daarbij tevens aandacht schenkende aan de belangrijke regels en omstandigheden, waaraan het staatsgebeuren onderworpen is en waarnaar het zich moet richten.

Vooral sedert de omvangrijke staatsrechtelijke hervormingsarbeid der laatste jaren is de behoefte aan een dergelijke leidraad voor dit deel van het recht voortdurend gestegen.

Voorzover de bepalingen der landsregeling en de bestuurinrichting van de Nederlandse Antillen parallel lopen met die van Suriname, kan de inhoud van dit werk ook op de staatsinstellingen van dit rijksdeel betrokken worden. Bij de vergelijking van de hoofdzaken met het staatsrecht van Nederland blijken er ondanks veel overeenkomst toch grote verschillen van historische, sociale en psychologische aard in het staatsleven te bestaan. Vooral de **sentimentsfactor** weegt in Suriname vaak zwaarder dan de ratio, waardoor overgekregen begrippen en instellingen veelal meer met sentiment dan met een critische geest en nuchter verstand gehanteerd worden. Bij lezing zal dan ook voortdurend blijken, dat van Nederlandse zijde het Surinaamse staatsleven met zin voor deze realiteit benaderd dient te worden.

Dit staatsleven speelt zich af op een territoir dat door zijn ligging bepaalde kenmerken vertoont, en onder mensen van zeer verschillend ras en van verschillende kleur en zeden. Ook de beschrijving van grondgebied en personensubstraat hebben derhalve een plaats in dit samenvattend werk gevonden naast de overige uitgebreide materie, waarvan de volgende verkorte inhoudsopgave een overzicht geeft.

Politie-berichten

VERBALEN-REGEN

Willemstad. — De Mobiele Brigade verleende gisteren 4x assistentie, behandelde een lichte aanrijding en verbaliseerde tien personen, die verschillende overtredingen hadden begaan.

DOODDE DE VERKEERDE

Wilemstad. — Een vrouw op Juan Louis verzocht haar buurjongen, om haar zieke hond af te maken. De jongen zou dit doen, doch maakte een vergissing en doodde de hond van een andere burvrouw. Hierdoor ontstond een behoorlijke ruzie, die de Mobiele Brigade in der minne schikte.

GOOIDE MET STENEN (1)

Willemstad. — Op de weg naar Bullenbaai gooide een achtjarig jongetje met een steen een voorruit van een passerende auto in. De Mobiele Brigade kwam ter plaatse, de vader van het jongetje betaalde de schade.

GOOIDEN MET STENEN (2)

Willemstad. — Op een feestje te Buena Vista zaten enkele niet genodigde gasten op de stoelen, die speciaal voor de genodigden waren buiten gezet. Toen de bewoner van het huis de gasten verzocht zich te verwijderen, gehoorzaamden dezen onder het gooien van stenen. De Mobiele Brigade werd gealarmeerd, doch toen een politie-patrouille arriveerde waren de helden reeds verdwenen.

TWEE VLIEGEN IN EEN KLAP

Willemstad. — Op de landweg lopende van Zapateer naar Sta. Catharine gebeurde gistermiddag een autoongeluk tussen een personenauto en een pick-up. De oorzaak van deze aanrijding was dat de bestuurder van de pickup met zijn wagen midden op de weg reed in een bocht. De bestuurder van de personenauto reed zonder rijbewijs. Veel schade.

„NIET OPSLUITEN, MENEER"

Willemstad. — Op Fleur de Marie moest de politie handelend optreden, daar een man zó onder de invloed van alcoholhoudende drank was geraakt, dat hij alles wat in zijn huis stond wilde afbreken. De politieagenten verzochten de man zich aan te kleden, daar zij hem ter ontnuchtering wilde insluiten. Toen zij op het punt stonden met de man naar de wacht te gaan, verzochten alle aanwezige familieleden de politiemannen, om het slachtoffer van Bachus niet mee te nemen maar thuis te laten. Nadat de rust was hersteld ging de patrouille wee verder.

Geneeskunde vroeger en nu

(Van onze medische medewerker)

De oudste geschreven mededelingen omtrent de uitoefening der geneeskunde vinden wij op Egyptische papyrusrollen van plus minus 5000 jaar voor Christus. De oorsprong zelfs van de R/, waarmede vandaag nog elke arts zijn recept begint en waarvan hij denkt, dat het de afkorting is van het Latijnse „recipe", dat „neem" (van die en die stof, zoveel gram) betekent, zou een symbool zijn van het heilige oog — de Oedja — van Horus of Ra. Deze Oedja, die o.a. voorkomt op de sarcophaag van Amenhotep II (1420 v. Chr.), werd door de Egyptenaren gebruikt als aanroepteken van deze godheid bij het neerschrijven van een recept.

Bij de Grieken bleef de geneeskunde aanvankelijk slechts beperkt tot het aanroepen der goden om hen gunstig te stemmen om de ziekte, die zij als een soort straf der goden beschouwden, van een bepaald mens weg te nemen. Hippocrates (460 v. Chr.) was de eerste, die de ziekte met natuurlijke middelen trachtte te genezen. Hij heeft zich daardoor de bijnaam van de Vader der geneeskunde verworven. Hij was ook de eerste, die van zijn leerlingen eiste, dat zij een eed zouden afleggen, dat zij het in hen gestelde vertrouwen nooit zouden beschamen. Dit aangrijpende stuk, de eed van Hippocrates, bevat in zich de oorsprong van het beroepsgeheim.

Enkele eeuwen later zien we in Rome optreden de Griekse arts Galenus. Hij heeft de verdienste zich het eerst voor anatomie geïnteresseerd te hebben. Hij verrichtte secties bij varkens. En omdat hij arts der zwaardvechters was, zal hij zo nu en dan ook wel eens de gelegenheid gehad hebben een blik te slaan in het inwendige van een mens. Hij probeerde ook ziekten met kruiden te genezen. Zijn theorie der vier elementen: aarde, vuur, water en lucht, gold gedurende de volgende eeuwen als basis van het wetenschappelijk denken.

Dan verloopt er geruime tijd voordat er nieuwe principes ingang vinden in de geneeskunde. Eerst in de 15de eeuw komt er in Zwitserland een zekere Philippus Aureolus Bombastus Paracelcus von Hohenheim, kortweg Paracelcus genaamd, op het idee andere middelen te gebruiken bij de therapie: stoffen als kwik, lood en ijzer. Daarmee gaf hij in wezen de stoot tot het ontstaan van een pharmaceutische chemische industrie. Ook gaat het verhaal, dat deze man morphine als pijnstillend middel weer in Europa ingevoerd zou hebben.

Niet lang daarna schrijft in Vlaanderen Andreas Vesalius, de lijfarts van Karel V, zijn beroemde „Zeven boeken over de bouw van het menselijk lichaam". Het is eigenlijk vreemd, dat het tot de 16e eeuw moest duren, voordat er iemand gevonden werd, die zich persoonlijk de moeite gaf, de anatomie van het menselijk lichaam grondig te bestuderen. Immers, hoe kon men hopen ooit een rationele therapie te kunnen instellen, terwijl men omtrent bouw en functie van dat lichaam nog volslagen onwetend was. Met dit werk werd bovendien de grondslag gelegd voor de chirurgie. Dat wil niet zeggen, dat er tot nu toe niet geopereerd zou zijn. Wij vinden zelfs heel oude botten en schedels, die nog de sporen dragen van zeer geslaagde operaties. Toch kan men

Van de Egyptenaren en Hippocrates tot aan de ontdekkers van bacteriën, antibiotica en radiumstralen

dat niet anders beschouwen dan als de gelukkige afloop van niet meer dan „een slag in de lucht". Ook wil het niet zeggen, dat men na de publicatie van Vesalius' boeken nu meteen het mes ter hand kon nemen. Daarvoor waren eerst nog andere ontdekkingen nodig.

Ik bedoel de ontdekking van de bacteriën en van de anaesthesie. Louis Pasteur (1822-1895) heeft ons duidelijk gemaakt, wat bacteriën zijn, hoe ze leven en hoe wij ze kunnen bestrijden. Met deze kennis gewapend kon baron Lister het infectiegevaar bij operaties aanzienlijk verminderen. In diezelfde tijd paste men voor het eerst aethernarcose toe. Ook voor de interne geneeskunde bracht de ontdekking van de bacteriën en andere micro-organismen groot voordeel. Men leerde de ware aard van infectieziekten kennen en kreeg daarmee de sleutel tot bestrijding van deze ziekten in handen.

In dit verband noem ik slechts de naam van een man: Robert Koch (1843-1910), de ontdekker van de tuberkelbacil.

De laatste honderd jaren hebben ons stralen gebracht van allerlei aard, Röntgenstralen, Radium en andere soorten straling, waarmee wij kwaadaardige gezwellen te lijf kunnen gaan. Hebben ons de vitaminen gebracht en als consequentie daarvan de gezonde voedingsgewoonten. En dan de ontdekkingen van de allerlaatste tijd: Shockbestrijding op grote schaal door bloed- en zoutsolutie-infusen en tenslotte de eindoverwinning op de bacteriën, gematerialiseerd in chemotherapeutica en antibiotica. Reden om trots te zijn, maar trots in het nederig besef, dat wij desondanks nog maar een tip van de sluier, die het mysterie van het leven verhult, hebben gelicht.

BEKENDMAKING.

In de nacht van VRIJDAG op ZATERDAG a.s. zal de KONINGIN EMMABRUG vanaf 0000 uur tot omstreeks 0500 uur wegens reparatie-werkzaamheden voor het landverkeer gesloten zijn.

DE HAVENMEESTER.

VAN DE HANDEL

Steeds weer ontmoeten wij handelaren, die een grote sympathie voor ons blad hebben. Zo gebeurde het gisteren, dat wij een auto op ons bureau vonden. Een prachtige comfortible wagen, waarop met trotse letters „Chevrolet". Onze lezers hebben wel begrepen dat dit geen echte auto kan zijn, maar een „miniatuur". Het is inderdaad een miniatuur, doch dan wel een bijzondere. Het modelletje is namelijk uit aardewerk vervaardigd en bedoeld als asbakje. Zware rokers als wij zijn, is dit natuurlijk een zeer bruikbaar geschenk, doch wanneer wij het autootje bekijken, en de zuivere mooie lijnen er op terugvinden van de nieuwe Chevrolet auto's, vinden wij het haast zonde, onze sigarettenpeukjes erin te deponeren. Wij zullen het echter gebruiken met dank aan de firma E. Moreno Brandao & Sons.

Sport

VOETBAL

Zondagmiddag om 16 uur komen in het stadion Madereinse en Trotters tegen elkaar uit en om 19.30 uur N.A.S.V. vs. S.V. National.

Maandagavond om 19.30 uur Arsenal vs. Willemstad.

Dinsdagmiddag om 18 uur Asiento B vs. de Hendrikschool en om 20 uur Asiento veteranen — O.G.E.M. veteranen.

Vrijdagavond om 19.30 uur N.A.S.V. vs. Jong Holland.

SUFFISANTDORP CRICKET

Suffisantdorp. — Zondagmorgen vindt op het veld achter de bioscoop een oefenwedstrijd plaats tussen twee geselecteerde elftallen uit de 21 verenigingen voor de komende Shell — Lago-ontmoeting gedurende de Pinksterdagen op Aruba. Op Hemelvaartsdag komt Asiento uit tegen de Suriname Cricket Club in het stadion; aanvang 9.30 uur. Cricket-liefhebbers kunnen overtuigd zijn van een interessante ontmoeting tussen gelijke krachten

ARUBA

SCHOOL VOOR B.L.O. KRIJGT GEEN APART GEBOUW

Oranjestad. — Naar wij vernemen zal het B.L.O. worden ondergebracht in de H.B.S. van de Julianaschool, waar twee lokalen kunnen worden ingeruimd. Tot hoofd van de B.L.O. school zou de heer de Hoop worden benoemd. Naar verluidt zou dit een voorlopige maatregel zijn, daar men in principe toch tot de oprichting van een B.L.O. school besloten heeft, en er geen andere lokaliteiten beschikbaar zijn.

ONRUSTIGE DANSPARTIJ

De politie constateerde, dat bij een danspartij te Savaneta een vechtpartij plaats vond. Een der vechtenden verkeerde onder de invloed van alcoholhoudende drank en wenste zich op aanzegging van de politie niet rustig te gedragen. Hij is voor kalmering overgebracht naar de politiewacht.

SCHADE

E.d.C. deelde mede, dat de omheining van zijn cunucu, gelegen te Savaneta, herhaaldelijk wordt vernield. Bij onderzoek bleek, dat een en ander wordt gedaan door jongens, die op konijnenjacht gaan. De C. heeft ongeveer een 50 schapen in de cunucu lopen, die door de vernielde omheining naar een andere cunucu gaan en daar schade veroorzaken.

INBRAAK

De eigenaar van de Sta Cruz Store deed aangifte, dat in zijn winkel is ingebroken. Er wordt ongeveer een bedrag van ƒ 50.— vermist. Door het openbreken van een deur heeft men toegang tot de winkel verschaft.

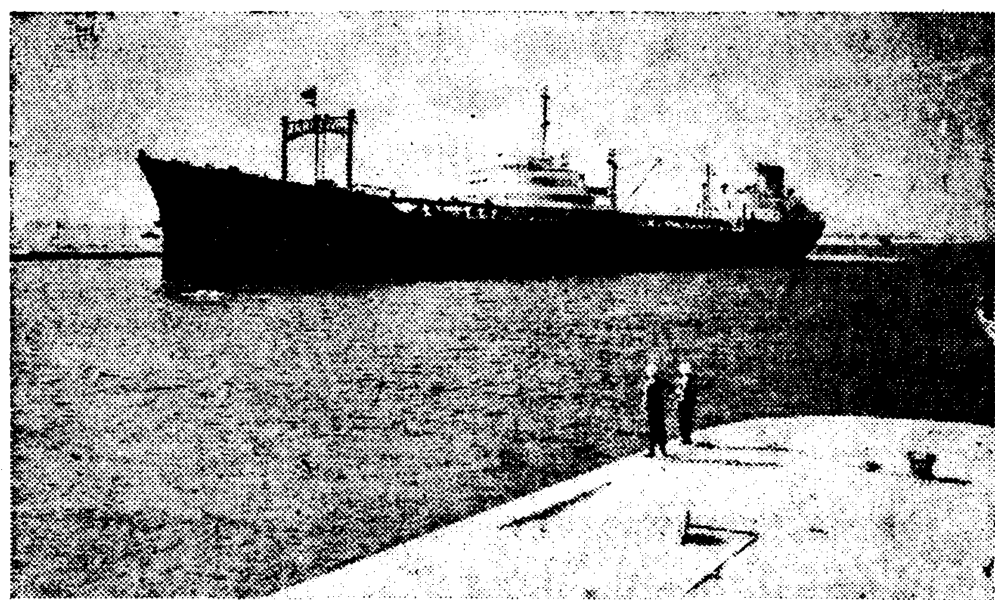
BURGERLIJKE STAND

Oranjestad. — Geboren: op 23 April zoon van M. Warner, dochter van P. Belmar en M. Modeste, zoon van E. Coram, zoon van A. Muller en M. Marlin, dochter van M. Alexander en U. Charles; 24 April zoon van G. Bissell en C. Johnson, dochter van B. Davis en S. Chandler; 25 April dochter van R. Hazel en M. Germain; dochter van V. Lacle en C. Croes; 28 April dochter van J. Esser en A. Jacobs; 1 Mei zoon van J. Kelly en P. Semeleer, dochter van E v. d. Linden en L. Bareño, dochter van A. Herwaarden en A. Eijnasten, dochter van N. Muller en E. Winklaar, dochter van E. Gonzales en H. Nicolaas.
Getrouwd: op 4 Mei J. A. da Cambra en A. R. Hassell; 5 Mei J. O. Wilson en M. A. Mercelina, A. F. Figaroa en R. J. Semeleer, G. A. Vieira en M. L. Habibe.

OLIE BEHEERST DE GOLVEN

De „Kuweit", een der grote, moderne tankers van de Koninklijke Shell, in het Suez-kanaal.

Een kwart van de wereldvloot bestaat uit tankschepen

(Van een medewerker)

Er is, in de wereld van de scheepvaart, een nieuwe recordjacht gaande. Nà de romantische races der onder wolken van fel-witte zeilen voortstormende klipperschepen in de negentiende eeuw, nà de internationale titanenkamp om het grootste en meest luxueuze passagiersschip in de jaren vóór de Eerste Wereldoorlog en nà de spannende wedstrijd om het grootste en snèlste passagiersschip in de periode, voorafgaande aan Wereldoorlog II, beleven wij thans de millioenen-vergende strijd van enkele olie-maatschappijen en een kleine groep reders om het grootste tankschip ter wereld.

Sedert de laatste oorlog lezen wij minstens enige malen per jaar, dat een tanker of „super-tanker", die ergens ter wereld: in Frankrijk, in de Verenigde Staten, in Engeland of in Duitsland, te water werd gelaten, het grootste schip is, dat ooit voor het vervoer van olie overzee werd gebouwd.

Maar de roem duurt nooit lang. Dikwijls nog vóór de wereldrecordhouder zijn eerste reis is begonnen, loopt op een andere, met vlaggen versierde, werf een tanker te water, die nog enige duizenden tonnen méér waterverplaatsing heeft, of zoveel duizend gallons olie méér kan vervoeren — en het record is gebroken.

Kan deze wedstrijd zo doorgaan? Zullen de nieuwste olietankers straks zelfs de grootste passagiersschepen, de „Queen Mary" en de „Queen Elizabeth", in omvang overtreffen? Of zullen zij, evenals dat met de passagiersschepen het geval was, ergens een plafond bereiken, een punt, maar men ontdekt, dat de bouw van nòg groter vaartuigen on-economisch en zinloos is?

Zijn er grenzen voor de grootte van super-tankers?

Het tankschip is nog slechts een halve eeuw oud. In de tweede helft van de negentiende eeuw werd aardolie uitsluitend in vaten vervoerd, die opgetast werden in het ruim van normale vrachtschepen.

Eerst rond de eeuwwisseling kwamen vaartuigen in zwang, die speciaal gebouwd waren voor het vervoer van vloeibare lading. In plaats van ruimen waren in de romp grote tanks gebouwd, waar de olie vrij snel in- en uitgepompt kon worden. De machinekamer bevond zich meestal in het achterschip en was door een met lucht gevulde ruimte, de cofferdam, van de olietanks gescheiden. Omdat men achter onvoldoende uitzicht had voor de navigatie, bouwde men de commandobrug en de verblijven voor de dekofficieren midscheeps, boven de olietanks, maar daarvan natuurlijk hermetisch gescheiden. Loopbruggen, gebouwd over de met een warnet van pompen en buizen bedekte dekken, verbonden achterschip, commandobrug en het eveneens wat hoger opgebouwde voorschip. Daar geen lading hoefde aan boord gehesen te worden en laadbomen dus niet nodig waren, waren de masten meestal slechts klein.

Al deze kenmerken, die een tanker in het begin van deze eeuw tot een bezienswaardigheid op scheepvaartgebied maakten, vertonen de vaartuigen, bestemd voor het vervoer van vloeibare lading, ook heden ten dage nog. Alleen de afmetingen der tankers zijn — dikwijls tot in het gigantische — gegroeid.

Aanvankelijk waren de tankschepen klein, — tussen de 2000 en 5000 ton waterverplaatsing —, en slechts gering in aantal. Naarmate echter de behoefte aan olie en benzine toenam groeiden zowel het aantal als de afmetingen der tankers.

Bij het begin van de Tweede Wereldoorlog bezat een olie-concern als de Koninklijke Shell reeds een statige vloot van tankers, verdeeld over drie rederijen: één op Curaçao voor de vaart op het Meer van Maracaibo, één in Indonesië en één, de maatschappij La Corona, voor het wereldvervoer van petroleum. De meeste oceaantankers maten tussen de 5000 en 10.000 bruto register ton. Het waren (en zijn —, want vele van deze in de dertiger jaren gebouwde schepen varen nog steeds) sterke, stoere vaartuigen, groot genoeg om een aanzienlijke lading te kunnen vervoeren, maar toch niet zó groot, of zij kunnen de meeste zeehavens ter wereld aandoen.

Het T-2 type

De Tweede Wereldoorlog bracht grote verliezen, maar ook een ontzaglijke uitbreiding voor de tankvaart. De oorlogvoering eiste steeds meer olie en benzine en alleen op werven in de Verenigde Staten bouwde men in de oorlogsjaren, om aan de stijgende behoefte aan schepen, geschikt voor het vervoer van vloeibare ladingen, te voldoen, meer dan 500 tankers. De meeste behoorden tot het zogenaamde T-2 type, waar in de na-oorlogse jaren nogal enige critiek op is uitgeoefend, omdat verscheidene vaartuigen van dit type in de loop van de tijd in volle zee in tweeën zijn gebroken. De neiging tot het bouwen van grote tankschepen — de zogenaamde super-tankers — begon op te komen aan het eind van de Tweede Wereldoorlog. In die tijd bouwde men in de Verenigde Staten de „Phoenix", die met haar 23.600 ton enige tijd het praedicaat „grootste tanker ter wereld" mocht voeren. In 1953 is de „Phoenix" in het Delaware-kanaal, na een botsing met een ander groot tankschip, in brand gevlogen en gezonken. Haar titel had zij reeds lange tijd tevoren af moeten staan aan de eveneens in Amerika gebouwde, maar onder Panamese vlag varende „Bulkpetrol", een meer kolossaal dan mooi schip van 30.000 ton.

Zwaarlijvige zusjes

Het zou ondoenlijk zijn de namen op te sommen van de super-tankers, die sindsdien kortere of langere tijd als „grootste tanker van de wereld" golden. In Engeland begon de Shell met de bouw van tankreuzen van 28.000 ton van het „Velutina"-type, in Frankrijk bouwde men de „Bérénice" en de „Bethsabée", twee zwaarlijvige zusjes van meer dan 30.000 ton, die na elkaar enige tijd het grootte-record hielden, want de tweede was enkele honderden tonnen groter dan de eerste. Op hun beurt werden deze Franse super-tankers weer overtroffen door de „World"-tankers van de Griekse reder Stavros Niarchos, zoals de „World Unity" en de „World Enterprise", die aanzienlijk meer dan 30.000 ton waterverplaatsing hebben.

In 1953 sloeg Niarchos' zwager, de befaamde Griekse tank-reder A. S. Onassis, alle records met de (naar zijn vrouw genoemde en in Duitsland gebouwde) „Tina Onassis", een schip van maar liefst 45.750 ton, groter dàn de „Nieuw-Amsterdam".

Deze mammoeth onder de tankers is 236 meter lang. (Ter vergelijking diene, dat een flink vrachtschip omstreeks 100 meter lang is en de „Queen Elizabeth", het grootste schip ter wereld, ongeveer 314 meter). In de 20 meter hoge machinehall van de „Tina Onassis" staan machines, die tezamen 16.000 paardekrachten opwekken en het reuzenschip een snelheid geven van méér dan 30 kilometer per uur. De schroef heeft een diameter van 7 meter en de bouwkosten bedroegen rond 23 millioen gulden. De bouw heeft slechts een jaar gekost: negen maanden op de helling en drie voor de afbouw.

Wie mocht denken, dat met de „Tina Onassis" een grootte-record is gevestigd op het gebied van de tankvaart, dat niet meer overtroffen kan worden, heeft het mis. Drie tankers, die in aanbouw zijn voor Stavros Niarchos — één is onlangs te water gelaten — zijn nog groter dan het vlaggeschip van Onassis en worden, wat hun afmetingen betreft, alleen door enkele van de grootste passagiersschepen overtroffen.

Geen modegril

De bouw van super-tankers is geen modegril. Terwijl de normale tankschepen tussen 8000 en 18.000 ton dienen voor het vervoer van ruwe olie en petroleumproducten van en naar vrijwel alle havens ter wereld, worden de super-tankers in het bijzonder gebouwd voor het vervoer van ruwe olie van het Midden-Oosten naar de grote raffinaderijen, die sinds de oorlog in West-Europa (Pernis, Antwerpen, Le Havre) en aan de Oostkust van Amerika zijn gebouwd.

Deze grote raffinaderijen liggen alle aan diep vaarwater, zodat de supertankers met hun diepgang van soms meer dan 10 meter hier makkelijk kunnen laden en lossen. En juist in de regelmatige dienst tussen de olievelden van Irak en Arabië en de grote raffinaderijen zijn de super-tankers veel economischer in het gebruik dan kleinere vaartuigen. Zo heeft een tanker van 15.000 ton meestal een bemanning van omstreeks 40 koppen. Een tanker van 30.000 ton is met 50 man ruim voldoende van personeel voorzien en zelfs de allergrootste super-tankers hebben nauwelijks meer dan 60 opvarenden, van wie meestal 12 tot 15 officieren.

De huisvesting van deze mensen is vooral op de grote tankers voortreffelijk. Alle officieren hebben eigen hutten met bad en toilet, terwijl matrozen en olieleden in twee-persoonshutten, maar bij de nieuwste schepen dikwijls ook in één-persoonshutten zijn gehuisvest. Dit is uiterst belangrijk voor het aantrekken van personeel, want de opvarenden van tankers vertoeven na elke reis zó kort in de haven en deze havens liggen meestal zó ver van de woon- en vermaakscentra, dat de mensen het vooral van hun jaarlijkse of twee-jaarlijkse verloven van enkele maanden moeten hebben en verder hun eigen wereld aan boord moeten scheppen.

Ook lossen en laden geschiedt bij de super-tankers in recordtempo. De lostijd van een super-tanker bedraagt meestal niet meer dan 10—15 uur, terwijl een tanker van het T-2 type nog 15—20 uur nodig heeft vóór zijn — veel kleinere — tanks leeg zijn. Het laden geschiedt nog sneller.

Nog groter tankers?

Omtrent de verdere groei van de afmetingen der super-tankers is het moeilijk voorspellingen te doen. De ervaringen in de passagiersvaart hebben echter geleerd, dat àl te grote schepen vooral in nauwe vaarwaters spoedig onhandelbaar worden. Bovendien kunnen zij door hun enorme diepgang slechts grote havens aandoen.

Deskundigen op het gebied van de tankvaart nemen aan, dat super-tankers met aanzienlijk méér dan 10.5 meter diepgang zó weinig havens aan zouden kunnen doen, dat zij practisch onbruikbaar zouden worden als de enkele raffinaderijen, die zij nog wel zouden kunnen bereiken, tijdelijk uitvielen. Scheepsbouwdeskundigen hebben op hun beurt berekend, dat men, met een diepgang van 10,5 meter als basis, tankers zou kunnen bouwen van ten hoogste 38.000 tot 40.000 ton, die omstreeks 230 meter lang en 29 meter breed zouden zijn, met een huiddikte van 38 m.m. Schepen als de „Tina Onassis" en de nieuwste „World"-tankers overtreffen deze maximum-afmetingen reeds op enkele punten en men acht het dan ook onwaarschijnlijk, dat in de naaste toekomst nog véél grotere tankers gebouwd zullen worden. Wel verwacht men, dat de snelheid nog iets opgevoerd zal worden en dicht bij de 40 kilometer per uur zal komen te liggen.

Een kwart van alle schepen tankers

Overigens zijn de bouw van super-tankers en de recordjacht op dit gebied niet het enige teken, dat de nog zo jonge tankvaart op het ogenblik in de wereldscheepvaart een voorname plaats inneemt. Niet alleen door hun grootte, maar ook door hun aantal beheersen de tankers met hun typische „drie-eilanden"-silhouet meer en meer het beeld in havens en drukke scheepvaartwegen.

Een kwart van de wereldvloot bestaat op het ogenblik uit tankers. Door de Straat van Gibraltar passeren sinds enkele jaren meer tankschepen dan vracht- en passagiersvaartuigen en op 31 December 1953 waren bijna 60 pct. van alle in aanbouw zijnde schepen tankers en super-tankers.

Alleen in Nederland — dat in de wereldscheepsbouw de vierde plaats inneemt — waren op dat ogenblik 27 tankers in aanbouw, waarvan verscheidene super-tankers van 28.000 tot 31.000 ton, met een totale tonnage van 281.519 ton. Van deze 27 tankers zijn er 9 bestemd om onder Nederlandse vlag te varen.

Indrukwekkende cijfers, die enig idee geven van de reusachtige bedragen, die de mensheid op het ogenblik heeft geïnvesteerd in het vervoer van zijn voornaamste brandstof: olie.

De tewaterlating van de „Bethsabée" in Maart 1952 te Saint Nazaire. Deze Franse tanker was korte tijd de grootste van de wereld.

Zielental van Midden-Amerika en Mexico over 30 jaar verdubbeld

New York. — De demografische deskundigen van de Verenigde Naties zijn van mening, dat het gezamenlijke zielental van Midden-Amerika en Mexico, welk gebied in bevolking reeds tot de snelst groeiende ter wereld behoort, over dertig jaar verdubbeld zal zijn en tegen 1980 niet minder dan 64 millioen en misschien zelfs 86 millioen zal bedragen. In 1950 bedroeg het aantal inwoners in die gebied ongeveer 34 millioen, dit is meer dan het inwonertal van Spanje, maar minder dan dat van Frankrijk. Omstreeks 1980, aldus de deskundigen, zal de bevolking vermoedelijk even groot zijn als die van Duitsland.

Deze ramingen zijn gepubliceerd in de eerste van een reeks regionale studiën over de demografische stromingen onder de titel „De bevolking van Midden-Amerika (met inbegrip van Mexico) 1950/1980". De studie geschiedde onder auspiciën van de Verenigde Naties om de landen te helpen hun economische en sociale ontwikkeling uit te bouwen.

Aangezien het zielental in Midden-Amerika vermoedelijk sneller zal toenemen dan dat in de Verenigde Staten en vele andere delen der wereld, heerst er bij de opstellers van het rapport twijfel, of de vraag naar de voornaamste exportproducten van Midden-Amerika gelijke tred zal kunnen houden met de plaatselijke behoefte naar geïmporteerde goederen.

Er zal vermoedelijk in toenemende mate behoefte zijn aan heraanpassing van de economieën van deze landen, het brengen van verscheidenheid in hun productie en intenisifering van de handel onderling. Een dergelijke gang van zaken, aldus het rapport verder, zal een grotere circulatie van goederen en diensten onderling meebrengen, welke o.a. afhangt van een vergrote koopkracht en verbetering van de transportmiddelen.

Zowel in Nicaragua als Brits-Honduras, aldus menen de rapporteurs, zal het bevolkingstekort vermoedelijk de ontwikkeling van de materiële hulpbronnen in de weg blijven staan wegens tekort aan mankracht, tenzij een grotere mate van mechanisatie kan worden bereikt.

Oekrainse nationalist terechtgesteld

Moskou. — Het Sovjet-Russische legerorgaan „Rode Ster" maakte vandaag melding van de terechtstelling van een Oekrainse nationalist, die door de Amerikaanse geheime dienst per valscherm zou zijn neergelaten boven de Oekraine. De betrokkene, Vassily Ostapovitsj Okhrimovitsj, zou voor een militair tribunaal in Kief zijn spionnage-bedrijvigheid hebben bekend, aldus het blad.

Over de kwestie Indo-China

Ernstige verwijdering tussen Engeland en Frankrijk

Londen. — De meningsverschillen tussen Engeland en Amerika omtrent de noodzaak van onverwijlde diplomatieke of militaire interventie in Indo-China hebben geleid tot de ernstigste verwijdering tussen beide landen in de afgelopen tijd, aldus verluidt in diplomatieke kringen te Londen. Deze meningsverschillen waren latent al een maand aanwezig sinds Engeland weigerde vóór de val van Dien Bien Phoe rechtstreeks militair in Vietnam in te grijpen. Zij hebben betrekking op verschillende kwesties.

In de eerste plaats over de vraag, of er onmiddellijk stappen moeten worden gedaan om een verdedigingspact in Zuidoost-Azië op te stellen, zoals Amerika wenst, dan wel of daarmee moet worden gewacht tot na de uitslag van de Geneefse conferentie, hetgeen Engeland voorstaat. Ten tweede betreffen zij de vraag, of de voorgenomen besprekingen tussen de generale staven van de vijf grote bondgenoten in Zuidoost-Azië over de toekomstige veiligheid van dit gebied van militair standpunt bezien, al dan niet gekoppeld moeten worden aan de voorgenomen Zuidoost-aziatische verdrags-organisatie (SEATO). Amerika wil de beide beraadslagingen doen samenvallen. Engeland wil dit vermijden. Tenslotte is er de kwestie der feitelijke militaire interventie te velde, die Engeland geweigerd heeft.

Churchill weigerde in het parlement enigerlei inlichting te verschaffen omtrent deze twistpunten.

In doorgaans welingelichte kringen verluidt, dat de plannen om in Washington militaire besprekingen te beginnen tussen Amerika, Engeland, Frankrijk, Australië en Nieuw-Zeeland thans vrijwel voltooid zijn. Doch dit heeft de spanning, veroorzaakt door de politieke meningsverschillen niet opgeheven.

Beste wensen

Amsterdam. — Het dagblad „Trouw" van heden schrijft: Premier Drees en de delegatieleiders uit de West wisselden bij de hervatting der besprekingen over de nieuwe rechtsorde vriendelijke woorden. Daarbij overheerste lichtelijk het optimisme over het welslagen der conferentie. Of dit optimisme gewettigd is, zal uit het verloop der besprekingen moeten blijken. Het is in elke geval goed, de dag niet te prijzen voor het avond is, want er moeten hier en daar nog al wat plooien glad gestreken, om niet te zeggen, hindernissen genomen worden. Wij willen niet onnodig een domper op de besprekingen zetten, maar enig voorbehoud is bij deze conferentie, dunkt ons, toch wel gemotiveerd. Voor het overige geven wij gaarne onze beste wensen mee en hopen wij op 'n uitslag, die voor alle delegaties aanvaardbaar zal blijken tot heil van het Koninkrijk.

Weer valse schilderijen affaire

Frankfort. — Het openbare ministerie te Frankfort heeft tegen de 43-jarige in Duitsland geboren en in de laatste tijd te den Haag woonachtige kunsthandelaar Kurt Gaus een proces aanhangig gemaakt om opheldering te geven over mogelijke vervalsingen van oud-Nederlandse en moderne Franse schilderijen.

Gaus werd reeds 23 April in hechtenis genomen onder de verdenking aan industriëlen te Frankfort valse schilderijen verkocht of verpand te hebben.

Vijf van deze schilderijen waaronder een Renoir, Pieter de Hoogh en Gaugin zijn achterhaald en zullen nauwkeurig op hun echtheid worden onderzocht. Gaus zegt de schilderijen van zijn oom te hebben geërfd.

Robin Hood ook al communist!

Cambridge (Massachusetts). — De studentenraad van de Harvard-universiteit heeft de vorming goedgekeurd van een groengevederde groep vrolijke lieden, die het „Mc Carthyisme" zullen bestrijden, zij zullen groene veren op hun hoeden dragen. De beweging is twee maanden geleden door de universiteit van Indiana in het leven geroepen, nadat een ambtenares van het ministerie van onderwijs van Indiana er bezwaar tegen gemaakt had, dat het verhaal van Robin Hood en zijn vrolijke lieden op school verteld zou worden. Zij redeneerde: „Robin Hood stal van de rijken en gaf aan de armen: dat is communisme".

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 12 in, 6 uit; Tankschepen 13 in, 10 uit. Zeilschepen 5 in, 7 uit. Passagiers landend 4, vertrokken 17, doorgaand 87.

Vliegtuigen 14 in, 14 uit. Passagiers landend 99, vertrokken 110, doorgaand 109.

Parn nr Cristobal, **Cedric** v Panama nr Duinkerken, **Muncaster Castle** v La Guaira nr Kingston, **Alcoa Corsair** v Kingston nr La Guaira, **M 106** v Aruba nr Azua, **Petfrano** v Pto Cabello, **Helicon** v New York, **Bennij** v Pto Cabello, **Washington** v Cristobal, **Lara** nr Las Piedras, **P & T Pathfinder** nr Belem.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. — Onder leiding van de spoorwegen gaf de N.Y.-effectenbeurs gisteren een algemene stijging te zien, waarbij het koerspeil een hoogtepunt voor dit jaar bereikte. De berichten uit het bedrijfsleven bleven gunstig. Later werd de handel trager en veroorzaakten winstnemingen kleine dalingen, doch tegen het slot bracht de vraag naar geselecteerde industriefondsen de markt weer op ongeveer het beste dagniveau. De markt sloot vast.

Aantal verhandelde fondsen 1149; hoger 514; lager 331; onveranderd 304; aandelenomzet 2.070.00; obligatie-omzet $ 3.920.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	169 3/8
Anaconda	36 1/2
Bethlehem Steel	66 3/8
Dupont de Nemours	125 1/8
General Electric	114 1/2
General Motors	69 3/8
Int. Tel. and Tel.	17 3/8
Shell Oil	48 3/8
Standerd Oil of New Jersey	88 5/8
U.S. Steel	47 7/8

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)

17.30 Voor de oudere kinderen in het Nederlands
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleanos Feliz
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia.
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 De stem van Amerika
21.30 Voor de Surinamers
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Sport rubriek
19.45 Dansmuziek
19.30 Hoorspel „El Gato"
20.15 Wij varen naar....
20.30 Dansmuziek.
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Programma van C. Wolter
20.30 Muziek en Peticiones
21.15 Katholieke uitzending
21.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)

18.37 Het schip van de week
19.02 Nieuws
19.17 Ned. Kroniek.
19.40 Met de microfoon naar....
19.58 Buitenlands weekoverzicht,
20.10 Intermezzo.
20.16 Persoverzicht.
20.23 Lustrum Deventer Landbouw Corps.
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. P. Boendermaker.
20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

17.00 Voor onze kinderen
17.15 Esso programma
17.45 Voor de jarigen op de Antillen
18.00 Ethisch onderwerp
18.15 Het ensemble H. Dors
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties
20.15 De Tiptoppers
20.45 Nieuws
21.30 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
J. Kokshoorn 01.30 — 05.30 tel. 2470

Personeel afdeling:
Van heden t.m. Zat. 22 Mei 12.00 W. N. G. Broug, Hotel Negropont tel. 3072/2844 B.g.g. nadere inl. bij M.B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:
M. Segaar, St. Michielweg No. 20, J. D. tel. 4327.

Geneeskundige Dienst:
Van 22 Mei 12.30 t.m. 24 Mei 07.00 Dr. Beekman, tel. 2412, b.g.g. tel 2409

C. S. M.

Rederij:
P. W. K. Zuiderent tel. 2950

Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458—2551 van 18.00 t.m. 19.00 en van 23.00 — 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054.

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245

ASIENTO-THEATER

„Ride vaquero",
Geen kinderen beneden 16 jaar.

AGENDA

WEST-END
7 en 9 p.m. *„De zoon van niemand"*

CINELANDIA
7 en 9 uur. p.m. *„Way of a gaucho"*

ROXY
7 en 9 uur p.m. *„Ruby Gentry"*

CARIBE
8 uur p.m. *„Victima del divorcio"*

REX
8 uur p.m. *„Radarmen from the Moon"*

ROYAL
8 uur p.m. *„La extranga pasajera"*

APOTHEKEN
De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door *Botica Corsou*, De Ruyterkade 37, tel. 1250 en *Botica del Pueblo*, Breedestraat (O.), tel. 3718.

WIT GELE KRUIS
De Zondag en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Achtmaal, Niewindtstr. 22 A, tel. 3773.

FAMILIE LUGT
p.p.c.
20 Mei 1954